

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 17.7.2013.
COM(2013) 534 final

2013/0255 (APP)

Prijedlog

UREDBE VIJEĆA

o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja

{SWD(2013) 274 final}
{SWD(2013) 275 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

Progon kaznenih djela protiv proračuna EU-a sada je u isključivoj nadležnosti država članica i Unija u tome području nema nikakvu nadležnost. Iako je njihova potencijalna šteta velika, nadležna nacionalna tijela ne istražuju uvijek ta kaznena djela i ne progone njihove počinitelje zbog ograničenih sredstava. Zbog toga su nacionalni pravosudni naponi često fragmentirani u tome području i nadležna tijela često zanemaruju prekograničnu dimenziju tih kaznenih djela.

Dok bi rješavanje prekograničnih slučajeva prijave zahtijevalo koordinirane i učinkovite istrage i progon na europskoj razini, trenutačne razine razmjene informacija i koordinacije nisu dovoljne da bi se to ostvarilo, unatoč intenziviranim naporima tijela Unije, kao što su Eurojust, Europol i Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF). Koordinacija, suradnja i razmjena informacija nailaze na brojne probleme i ograničenja zbog podjele odgovornosti između tijela koja pripadaju različitim teritorijalnim i funkcionalnim nadležnostima. Svakodnevno se na različitim razinama i između različitih tijela javljaju nedostaci u pravosudnim naporima za borbu protiv prijave i oni predstavljaju veliku prepreku učinkovitim istragama i progonu kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije.

Opća zadaća Eurojusta i Europa jest olakšati razmjenu informacija i koordinirati nacionalne kaznene istrage i progone, ali oni nemaju ovlast sami provoditi istrage i progon. Europski ured za borbu protiv prijave (OLAF) ima zadaću istraživati prijavu i nezakonite aktivnosti koje utječu na EU, ali njegove su ovlasti ograničene na upravne istrage. Nacionalna pravosudna tijela često presporo djeluju, stope su kaznenog progona niske, a rezultati ostvareni u različitim državama članicama diljem Unije su neujednačeni. S obzirom na sve to, pravosudne aktivnosti koje poduzimaju države članice protiv prijave trenutno se ne mogu smatrati učinkovitim, istovjetnim i odvrćajućim kako se to zahtijeva Ugovorom.

Budući da tijela nadležna za kaznene istrage i progon u državama članicama trenutačno ne mogu postići jednaku razinu zaštite i provedbe, Unija ne samo da je nadležna već i ima obavezu djelovati. Članak 325. Ugovora to zahtijeva iz pravne perspektive, ali uzimajući u obzir posebna pravila Unije koja se primjenjuju na to područje. Osim toga, Unija najbolje može zaštititi svoje financijske interese, uključujući progonom kaznenih djela protiv tih interesa. Članak 86. Ugovora pruža nužnu pravu osnovu za takav sustav kaznenog progona na razini Unije, čija je svrha ispraviti nedostatke postojećeg izvršnog režima koji se temelji isključivo na nacionalnim naporima te dodati dosljednost i koordinaciju tim naporima.

Cilj je ovog prijedloga uspostaviti Ured europskog javnog tužitelja te utvrditi njegovu nadležnost i postupke. Njime se nadopunjuje prethodni zakonodavni prijedlog¹ u kojem se definiraju kaznena djela i primjenjive sankcije.

Ovaj prijedlog čini dio zakonodavnog paketa i bit će popraćen prijedlogom o reformi Eurojusta.

¹ Prijedlog Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o borbi protiv prijave koja utječe na financijske interese Unije putem kaznenog prava, 11.srpnja 2012. COM (2012) 363 završna verzija

2. REZULTATI SAVJETOVANJA SA ZAINTERESIRANIM STRANAMA I PROCJENE UČINKA

Kako bi pripremila ovu Uredbu, Komisija se nekoliko puta savjetovala sa zainteresiranim stranama nastavljajući se na prethodne rasprave o Uredu europskog javnog tužitelja koje traju već više od desetljeća.² Pripremna savjetovanja u svjetlu ovog prijedloga obuhvatile su glavna pitanja iz ove Uredbe, uključujući različite mogućnosti u odnosu na institucionalno, pravno, organizacijsko i operativno ustrojstvo europskog sustava za istragu i kazneni progon predmetnih kaznenih djela.

Početkom 2012. godine objavljena su dva upitnika i distribuirana putem interneta. Jedan je poslan pravosudnim stručnjacima, a drugi široj javnosti. Općenito su odgovori na pitanja o tome treba li poduzimati nove radnje za jačanje materijalnog i postupovnog okvira za suzbijanje kaznenih djela koja utječu na financijske interese EU-a bili pozitivni te je izražena potpora za ideju osnivanja Ureda europskog javnog tužitelja. Utvrđen je niz detaljnijih prijedloga, problema i pitanja, posebno o odnosu između Ureda europskog javnog tužitelja i nacionalnih pravosudnih tijela, o nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja da usmjerava i koordinira aktivnosti na nacionalnoj razini ili o mogućim problemima s usklađenim europskim poslovnica u postupcima Ureda europskog javnog tužitelja. Usporedno s tim u nizu država članica provodila su se istraživanja na terenu kao dio vanjske studije koja će potrijepiti to izvješće. Osim toga, tijekom 2012. i na početku 2013. na europskoj je razini održan niz rasprava ili sastanaka:

- mreža javnih tužitelja ili istovjetnih institucija na vrhovnim sudovima u državama članicama, Budimpešta, 25. – 26. svibnja 2012.,
- konferencija: Nacrt Ureda europskog javnog tužitelja? Luksemburg, 13. – 15. lipnja 2012. Konferencija je okupila stručnjake i predstavnike na visokoj razini iz akademske zajednice, institucija EU-a i država članica,
- konzultacijski sastanak potpredsjednice Reding s državnim odvjetnicima i ravnateljima državnih odvjetništava iz država članica, Bruxelles, 26. lipnja 2012. Sastanak je omogućio otvorenu raspravu o posebnim pitanjima o zaštiti financijskih interesa Unije,
- dana 18. listopada 2012. godine Komisija je organizirala savjetovanje o pitanjima u vezi s mogućom reformom Eurojusta na kojem se raspravljalo s predstavnicima država članica o pitanjima povezanim s uspostavom Ureda europskog javnog tužitelja. Na sastanku je općenito izražena podrška bliskoj povezanosti između Eurojusta i Ureda europskog javnog tužitelja,
- deseta OLAF-ova konferencija o tijelima nadležnima za kazneni progon prijevare, Berlin, 8. – 9. studenog 2012. predstavljala je priliku za istraživanje načina na koje nacionalni državni odvjetnici mogu surađivati s Uredom europskog javnog tužitelja, ako on bude osnovan,
- na neformalnim savjetovanjima koja su održana 26. studenog 2012. godine s odvjetnicima obrane (CCBE i ECBA) govorilo se o postupovnim zaštitnim mehanizmima za osumnjičenike i u tome su pogledu donesene korisne preporuke,

² Vidi Zelenu knjigu o kaznenopravnoj zaštiti financijskih interesa Zajednice i o uspostavi dužnosti europskog javnog tužitelja, 11. prosinca 2001. COM (2001)715 završna verzija i njezino naknadno izvješće, 19. ožujka 2003 COM (2003)128 završna verzija

- seminar ERA-e „Prema Uredu europskog javnog tužitelja (UEJT)“, 17. i 18. siječnja 2013.,
- sastanak stručne skupine Komisije o europskoj kaznenoj politici, Bruxelles, 23.siječnja 2013.,
- daljnje savjetovanje s ECBA-om i CCBE-om, Bruxelles, 9.travnja 2013.

Osim toga, tijekom druge polovice 2012. i početkom 2013. održani su brojni bilateralni sastanci s vlastima država članica.

Komisija je obavila Procjenu učinka alternativa politike uzimajući u obzir, između ostalog, vanjsku studiju (Posebni ugovor br. JUST/2011/JPEN/FW/0030.A4) u kojoj su razmotrene različite mogućnosti koje uključuju uspostavu Ureda europskog javnog tužitelja. Prema analizi Procjene učinka, osnivanje Ureda europskog javnog tužitelja kao decentraliziranog integriranog ureda Unije, koji se oslanja na nacionalne pravosudne sustave, nudi najviše koristi i donosi najmanje troškova.

3. PRAVNI ELEMENTI PRIJEDLOGA

3.1. Pravna osnova

Pravna osnova za prijedlog jest članak 86. Ugovora. Prema prvom stavku te odredbe, „Radi suzbijanja kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije, Vijeće uredbama donesenima u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom može od Eurojusta osnovati Ured europskog javnog tužitelja. Vijeće odlučuje jednoglasno uz prethodnu suglasnost Europskog parlamenta“. U drugom se stavku te odredbe definira nadležnost Ureda europskog javnog tužitelja na sljedeći način: „Ured europskog javnog tužitelja nadležan je za istragu, kazneni progon i podizanje optužnice, po potrebi u suradnji s Europolom, protiv počinitelja i supočinitelja kaznenih djela protiv financijskih interesa Unije, kako je to utvrđeno uredbom predviđenom člankom 1. On svoju tužiteljsku funkciju u odnosu na takva kaznena djela obnaša pred nadležnim sudovima država članica“. I konačno, u trećem stavku članka 86. definira se materijalni opseg uredbi koje će se donositi u skladu s njim: „Uredbama iz stavka 1. utvrđuju se opća pravila koja se primjenjuju na Ured europskog javnog tužitelja, uvjeti kojima se određuje obnašanje njegovih funkcija, poslovnik koji se primjenjuje na njegove aktivnosti, kao i ona pravila kojima se uređuje prihvaćanje dokaza te pravila koja se primjenjuju na sudsko preispitivanje postupovnih mjera koju ono poduzima pri obnašanju svojih funkcija.“

3.2. Supsidijarnost i proporcionalnost

Postoji potreba za djelovanjem Unije jer predviđena mjera sadržava u sebi dimenziju Unije. Ona podrazumijeva upravljanje i koordinaciju istraga i kaznenog progona na razini Unije onih kaznenih djela koja utječu na njezine financijske interese čiju zaštitu zahtijevaju Unija i države članice u članku 310. stavak 6. i članku 325. UFEU-a. U skladu s načelom supsidijarnosti, ovaj se cilj zbog svojeg opsega i učinaka može ostvariti samo na razini Unije. Kako je gore navedeno, trenutna situacija u kojoj je kazneni progon kaznenih djela protiv financijskih interesa Unije isključivo u rukama nadležnih tijela država članica nije zadovoljavajuća i ne ostvaruje u dovoljnoj mjeri cilj učinkovite borbe protiv kaznenih djela protiv proračuna Unije.

U skladu s načelom proporcionalnosti, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarenje tog cilja. Mogućnosti odabrane u tekstu one su koje su najmanje intruzivne u odnosu na pravni sustav i institucionalne strukture država članica. Ključne značajke prijedloga, primjerice odabir prava koje se primjenjuje na istražne mjere, broj delegiranih

tužitelja, decentraliziranost Ureda europskog javnog tužitelja i sustav sudskog preispitivanja, osmišljene su tako da ne prelaze ono što je nužno za ostvarenje glavnih ciljeva prijedloga.

Nadležnost Unije za suzbijanje prijevare i drugih kaznenih djela koja utječu na njezine financijske interese jasno je predviđena u člancima 86. i 325. Ugovora. Budući da ova nadležnost Unije nije sporedna uz nadležnost država članica i da je njezino ostvarivanje postalo nužno za učinkovitiju zaštitu financijskih interesa Unije, predloženi paket sukladan je zahtjevu supsidijarnosti. .

3.3. Obrazloženje prijedloga po poglavljima

Glavni su ciljevi prijedloga sljedeći:

- pridonijeti jačanju zaštite financijskih interesa Unije i daljnjem razvoju područja pravosuđa te povećati povjerenje poduzeća i građana EU-a u institucije Unije, pritom poštujući sva temeljna prava sadržana u Povelji o temeljnim pravima Europske unije,
- uspostaviti dosljedan europski sustav za istrage i kazneni progon kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije,
- osigurati djelotvornije i učinkovitije istrage i kazneni progon kaznenih djela koja utječu na financijske interese EU-a,
- povećati broj kaznenih progona što će dovesti do više osuđujućih presuda i povrata sredstava Unije stečenih prijevarom,
- osigurati blisku suradnju i učinkovitu razmjenu informacija između europskih i nacionalnih nadležnih tijela,
- jačati odvraćanje od počinjenja kaznenih djela koja utječu na financijske interese EU-a.

3.3.1. Poglavlje I.: Predmet i definicije

U tom se Poglavlju navodi predmet Uredbe, odnosno, osnivanje Ureda europskog javnog tužitelja. Nadalje, u njemu se definira određeni broj pojmova koji se koriste u tekstu, kao što su „financijski interesi Unije“.

3.3.2. Poglavlje II.: Opća pravila

Tim se Poglavljem uređuju temeljne značajke Ureda europskog javnog tužitelja, njegov položaj i struktura kao novog ureda Unije s funkcijama istrage i kaznenog progona. Pritom se daju specifična pravila o imenovanju i razrješenju Europskog javnog tužitelja, njegovih zamjenika i delegiranih europskih tužitelja. Propisuju se i opća načela o njegovu funkcioniranju.

U odjeljku 1. (Položaj, ustrojstvo i struktura Ureda europskog javnog tužitelja) pojašnjava se način ustrojstva Ureda europskog javnog tužitelja te koje će mu funkcije biti povjerene. U tekstu se predviđa osnivanje novog tijela Unije koje će imati pravnu osobnost i utvrđuje se njegov odnos s Eurojustom. Među glavnim značajkama Ureda europskog javnog tužitelja navode se neovisnost i odgovornost, koje bi trebale jamčiti da on može izvršavati svoje funkcije i ovlasti na način koji mu omogućuje da bude neovisan od neprimjerenih utjecaja. U tekstu su opisana i glavna obilježja strukture Ureda europskog javnog tužitelja.

U odjeljku 2. (Imenovanje i razrješenje članova Ureda europskog javnog tužitelja) propisuju se pravila koja se primjenjuju na postupke imenovanja i razrješenja Europskog javnog tužitelja, njegovih zamjenika i osoblja. Postupak imenovanja Europskog javnog tužitelja osmišljen je tako da jamči njegovu neovisnost i odgovornost institucijama Unije, dok je za njegovo razrješenje nadležan Sud Europske unije. U odnosu na delegirane europske tužitelje,

koje imenuje i razrješava Europski javni tužitelj, postupak osigurava njihovu integraciju u nacionalne pravosudne sustave.

U odjeljku 3. (Osnovna načela) opisuju se glavna pravna načela na kojima će se temeljiti aktivnosti Ureda europskog javnog tužitelja, uključujući sukladnost s Poveljom o temeljnim pravima Europske unije, proporcionalnost, primjenjivost nacionalnog prava na provedbu Uredbe, postupovnu neovisnost, zakonitost i brzinu istraga, dužnost država članica da Uredu europskog javnog tužitelja pomognu pri istragama i kaznenom progonu.

U odjeljku 4. (Nadležnost Ureda europskog javnog tužitelja) navode se kaznena djela koja su u materijalnoj nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja. Ta će se kaznena djela definirati uputom na nacionalno pravo kojim se provodi pravo Unije (Direktiva 2013/xx/EU). U tekstu se razlikuje između dvije kategorije kaznenih djela: prva automatski potpada pod nadležnost Ureda europskog javnog tužitelja (članak 12.), a u drugoj (članak 13.) je potrebno uspostaviti njegovu nadležnost kada postoje poveznice s kaznenim djelima prve kategorije. U odjeljku se opisuje i kako će Ured europskog javnog tužitelja izvršavati svoju nadležnost nad tim kaznenim djelima.

3.3.3. Poglavlje III.: Poslovník o istragama, kaznenom progonu i sudskim postupcima

To poglavlje obuhvaća bitne značajke istraga i kaznenih progona Ureda europskog javnog tužitelja, uključujući odredbe o tome kako će ih preispitati nacionalni sudovi, koje bi odluke Ured europskog javnog tužitelja trebao donijeti po završetku istrage, kako će izvršavati svoje funkcije kaznenog progona i kako će se prikupljeni dokazi koristiti na sudu.

U odjeljku 1. (Provođenje istraga) propisuju se opća pravila koja se primjenjuju na istrage Ureda europskog javnog tužitelja, uključujući korištenje izvora informacija, način pokretanja i provedbe istraga te način na koji Ured europskog javnog tužitelja može dobiti daljnje informacije iz baza podataka ili podataka prikupljenih na njegov zahtjev.

U odjeljku 2. (Obrada informacija) objašnjava se funkcioniranje Sustava vođenja predmeta.

U odjeljku 3. (Istražne mjere) propisuju se vrste i uvjeti pojedinačnih istražnih mjera koje će moći primijeniti Ured europskog javnog tužitelja. U tekstu se ne uređuje posebno svaka od tih mjera već se zahtijeva primjena nacionalnog prava.

U odjeljku 4. (Okončanje istraga i ovlasti kaznenog progona) propisuju se različite vrste odluka koje može donositi Ured europskog javnog tužitelja na kraju istrage, uključujući podizanje optužnice i odbacivanje.

Odjeljkom 5. (Prihvatljivost dokaza) uređuje se prihvatljivost prikupljenih dokaza koje je prikupio i izvodio Ured europskog javnog tužitelja na sudovima.

U odjeljku 6. (Oduzimanje) uređuje se način postupanja s imovinom koju su oduzeli nacionalni sudovi kao rezultat kaznenog progona koji provodi Ured europskog javnog tužitelja.

3.3.4. Poglavlje IV.: Postupovna jamstva

Pravila iz tog Poglavlja osiguravaju jamstva za osumnjičenike i druge osobe uključene u postupke Ureda europskog javnog tužitelja, koji će morati zadovoljavati mjerodavne standarde, posebno Povelju o temeljnim pravima Europske unije. Pravila se odnose na zakonodavstvo Unije (Direktive o raznim postupovnim pravima u kaznenom postupku) u odnosu na određena prava, ali neovisno definiraju i druga prava koja još nisu uređena u zakonodavstvu Unije. Kao takva, ta pravila osiguravaju dodatnu razinu zaštite u usporedbi s nacionalnim pravom kako bi osumnjičenici i druge osobe mogli imati izravne koristi od zaštite na razini Unije.

3.3.5. Poglavlje V.: Sudsko preispitivanje

Člankom 86. stavkom 3. Ugovora propisuje se da zakonodavac Unije mora utvrditi pravila koja se primjenjuju na sudsko preispitivanje postupovnih mjera koje poduzima Ured europskog javnog tužitelja u obnašanju svojih funkcija. Ta mogućnost odražava posebnu prirodu Ureda europskog javnog tužitelja, koja je drugačija od svih drugih tijela Unije i agencija i zahtijeva posebna pravila o sudskom preispitivanju.

U članku 86. stavku 2. Ugovora zahtijeva se da Ured europskog javnog tužitelja obnaša svoju tužiteljsku funkciju pred nadležnim sudovima država članica. Istrage Ureda europskog javnog tužitelja usko su povezane s konačnim kaznenim progonom i uglavnom će imati učinke u pravnim sustavima država članica. U većini slučajeva provodit će ih i nacionalna pravosudna tijela djelujući na temelju uputa Ureda europskog javnog tužitelja, a ponekad i na temelju prethodnog odobrenja nacionalnog suda. Ured europskog javnog tužitelja stoga je tijelo Unije čije će djelovanje uglavnom biti mjerodavno u nacionalnim pravnim porecima. Stoga je prikladno Ured europskog javnog tužitelja smatrati nacionalnim tijelom u svrhe sudskog preispitivanja njegovih istraga i kaznenog progona. Kao rezultat toga nacionalnim sudovima neće biti povjereno preispitivanje svih osporivih istraga i progona Ureda europskog javnog tužitelja i sudovi Unije neće biti izravno nadležni u odnosu na te postupke u skladu s člancima 263., 265. i 268. Ugovora jer se takvi postupci ne smiju smatrati postupcima ureda Unije u svrhe sudskog preispitivanja.

U skladu s člankom 267. Ugovora, nacionalni sudovi mogu, ili su u određenim okolnostima obvezni, uputiti Sudu Europske unije pitanja za odluke o prethodnom pitanju u vezi s tumačenjem valjanosti odredbi prava Unije koje su mjerodavne za sudsko preispitivanje postupaka istrage i kaznenog progona Europskog ureda javnog tužitelja. To može uključivati pitanja o tumačenju ove Uredbe. Budući da će se Ured europskog javnog tužitelja smatrati nacionalnim tijelom u svrhe sudskog preispitivanja, nacionalni sudovi moći će Sudu Europske unije upućivati pitanja o tumačenju vezano uz njegove akte. Postupak odlučivanja o prethodnom pitanju stoga će osigurati da se ova Uredba ujednačeno primjenjuje u cijeloj Uniji, dok se valjanost postupaka Ureda europskog javnog tužitelja može osporavati pred nacionalnim sudovima u skladu s nacionalnim pravom.

3.3.6. Poglavlje VI.: Zaštita podataka

U tom se poglavlju predviđaju pravila o režimu zaštite podataka koja u posebnom kontekstu Ureda europskog javnog tužitelja specificiraju i nadopunjuju zakonodavstvo Unije koje se primjenjuje za obradu osobnih podataka od strane tijela EU-a (posebno Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i slobodnom kretanju takvih podataka). Nadzor obrade svih osobnih podataka u kontekstu aktivnosti Ureda europskog javnog tužitelja povjeren je Europskom nadzorniku za zaštitu podataka (EDPS).

3.3.7. Poglavlje VII.: Financijske odredbe i odredbe u vezi sa zaposlenicima

Pravilima iz tog Poglavlja uređuje se kako će Ured europskog javnog tužitelja postupati s proračunom i zaposlenicima. Ona se temelje na primjenjivom zakonodavstvu unije, odnosno, za pitanja proračuna na Uredbi (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002, te za pitanja zaposlenika na Uredbi 31 (EEZ), kako je izmijenjena.

3.3.8. Poglavlje VIII.: Odredbe o odnosima Ureda europskog javnog tužitelja

Tim se poglavljem uređuje odnos Ureda europskog javnog tužitelja s institucijama Unije ili drugim tijelima te subjektima izvan Unije. Posebna se pravila primjenjuju na odnos Ureda

europskog javnog tužitelja s Eurojustom s obzirom na njihovu posebnu povezanost u područjima operativnih aktivnosti, administracije i upravljanja.

3.3.9. Poglavlje IX.: Opće odredbe

Te se odredbe bave institucionalnim pitanjima koja nastaju uslijed osnivanja bilo kakvog novog ureda ili agencije Unije. One su uglavnom inspirirane „zajedničkim pristupom decentraliziranim agencijama“, ali uzimaju u obzir posebnu (pravosudnu) prirodu Ureda europskog javnog tužitelja. Odredbama se obuhvaćaju pitanja kao što su pravni položaj i uvjeti rada, jezična rješenja, zahtjevi transparentnosti, pravila o suzbijanju prijevare, rukovanje povjerljivim informacijama, administrativna pitanja i pravila o odgovornosti.

3.3.10. Poglavlje X.: Završne odredbe

Te se odredbe odnose na provedbu Uredbe i njima se propisuje donošenje provedbenih odredbi, prijelaznih odredbi, administrativnih pravila i stupanje na snagu.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog nastoji biti troškovno učinkovit za proračun EU-a: dio OLAF-ovih trenutnih sredstava iskoristit će se za uspostavu sjedišta Ureda europskog javnog tužitelja, koji će se oslanjati na administrativnu potporu Eurojusta.

Nastat će ograničeni dodatni troškovi vezano uz funkciju delegiranih europskih tužitelja, koji će se nalaziti u državama članicama i bit će sastavni dio Ureda europskog javnog tužitelja. S obzirom na njihov dvostruki položaj nacionalnih tužitelja i tužitelja Unije, oni će primati naknadu iz proračuna EU-a i na njih će se primjenjivati Pravilnik o osoblju.

Budući da će faza osnivanja Ureda europskog javnog tužitelja vjerojatno trajati nekoliko godina, zaposlenici će se postupno prebacivati iz OLAF-a u Ured europskog javnog tužitelja. Odgovarajući broj premještenih zaposlenika i odgovarajući bodovi za financiranje tih zaposlenika oduzet će se u planu radnih mjesta i proračunu OLAF-a. Ured europskog javnog tužitelja moći će optimalno funkcionirati kada zaposli sve potrebno osoblje. Potpuna zaposlenost ostvarit će se 2023. godine s 235 zaposlenika od kojih će 180 biti radna mjesta predviđena planom radnih mjesta, a 55 vanjski suradnici. Procijenjeni trošak za 2023. s tim brojem zaposlenika iznosi oko 35 milijuna EUR.

Prijedlog

UREDBE VIJEĆA

o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 86.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir suglasnost Europskog parlamenta,

nakon savjetovanja s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Unija i države članice obvezne su štititi financijske interese Unije protiv kaznenih djela koja uzrokuju znatnu financijsku štetu svake godine. Ipak, nadležna nacionalna tijela ne istražuju dovoljno ta kaznena djela i ne pokreću kazneni progon počinitelja.
- (2) Osnivanje Ureda europskog javnog tužitelja predviđeno je Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u kontekstu područja slobode, sigurnosti i pravde.
- (3) U Ugovoru se izričito zahtijeva da Ured europskog javnog tužitelja bude osnovan od Eurojusta, što znači da bi se ovom Uredbom trebale uspostaviti veze između njih.
- (4) Ugovorom je predviđeno da je zadaća Ureda europskog javnog tužitelja suzbijati kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije.
- (5) U skladu s načelom supsidijarnosti, borba protiv kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije može se, zbog opsežnosti i učinaka, bolje ostvariti na razini Unije. U trenutnoj situaciji u kojoj je kazneni progon kaznenih djela protiv financijskih interesa Unije u isključivoj nadležnosti nadležnih tijela država članica ne ostvaruje se taj cilj u dovoljnoj mjeri. Budući da ciljeve ove Uredbe, naime osnivanje Ureda europskog javnog tužitelja, države članice ne mogu ostvariti zbog fragmentiranosti nacionalnih pravosudnih sustava u području kaznenih djela koja su počinjena protiv financijskih interesa unije i stoga se, zbog toga što će Ured europskog javnog tužitelja imati isključivu nadležnost za kazneni progon takvih kaznenih djela, može bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti kako je predviđeno u članku 5. Ugovora o europskoj uniji.
- (6) U skladu s načelom proporcionalnosti, koje je propisano u članku 5. Ugovora o europskoj uniji, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva i osigurava da je njezin učinak na pravni poredak i institucionalne strukture u državama članicama u najmanjoj mogućoj mjeri intruzivan.
- (7) Zadaća Ureda europskog javnog tužitelja trebala bi biti istraživati, kazneno progoniti i podizati optužnice protiv počinitelja kaznenih djela koja imaju učinke na financijske interese Unije. To zahtjeva neovisne ovlasti istrage i kaznenog progona, uključujući sposobnost provedbe istraga u prekograničnim i složenim predmetima.

- (8) Ustrojstvena struktura Ureda europskog javnog tužitelja trebala bi omogućavati brzo i učinkovito donošenje odluka u provedbi kaznenih istraga i progona, bez obzira uključuju li one jednu ili više država članica.
- (9) U pravilu bi istrage Ureda europskog javnog tužitelja trebali provoditi delegirani europski tužitelji u državama članicama. U predmetima koji uključuju nekoliko država članica ili su posebno složeni, zbog učinkovitosti istrage i progona možda će biti nužno da i Europski javni tužitelj izvršava svoje ovlasti davanjem uputa nacionalnim pravosudnim tijelima.
- (10) Budući da će Ured europskog javnog tužitelja imati ovlasti istrage i kaznenog progona, potrebno je utvrditi institucionalne zaštitne mehanizme kako bi se osigurala njegova neovisnost i odgovornost prema institucijama Unije.
- (11) Stroga odgovornost nadopunjava neovisnost i ovlasti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom. Europski javni tužitelj odgovara za izvršavanje svojih dužnosti načelnika Ureda europskog javnog tužitelja i snosi opću institucionalnu odgovornost za svoje opće aktivnosti pred institucijama Unije. Uslijed toga bilo koja od institucija Unije može zatražiti od Suda Europske unije njegovo razrješenje u određenim okolnostima, uključujući u slučajevima teških povreda službene dužnosti. Ta bi se odgovornost trebala kombinirati sa strogim režimom sudskog nadzora prema kojem Ured europskog javnog tužitelja može primjenjivati prisilne istražne mjere samo uz prethodno sudsko odobrenje, a dokazi koji se izvedu na suđenju podliježu provjeri od strane tog suda u odnosu na usklađenost s Poveljom o temeljnim pravima Europske unije.
- (12) Kako bi se osigurala dosljednost njegova djelovanja i jednaka zaštita financijskih interesa Unije, ustrojstvena struktura Ureda europskog javnog tužitelja trebala bi omogućiti centralnu koordinaciju i upravljanje svim istragama i kaznenim progonom u njegovoj nadležnosti. Ured državnog javnog tužitelja stoga bi trebao imati centralnu strukturu u kojoj odluke donosi Europski javni tužitelj.
- (13) Kako bi se ostvarila maksimalna učinkovitost a troškovi smanjili na najmanju moguću razinu, Ured europskog javnog tužitelja trebao bi poštovati načelo decentralizacije u skladu s kojim bi za provedbu istraga i kaznenog progona trebao koristiti delegirane europske tužitelje. Ured europskog javnog tužitelja trebao bi se oslanjati na nacionalna tijela, uključujući policiju, posebno za primjenu prisilnih mjera. U skladu s načelom lojalne suradnje, sva nacionalna tijela i mjerodavna tijela Unije, uključujući Europol, Eurojust i OLAF, moraju pružati aktivnu potporu istragama i kaznenim progonima Ureda europskog javnog tužitelja te s njim surađivati u najvećoj mogućoj mjeri.
- (14) Operativne aktivnosti Ureda europskog javnog tužitelja moraju provoditi delegirani europski tužitelji ili njihovo nacionalno osoblje u državama članicama u skladu s uputama i u ime Ureda europskog javnog tužitelja. Europski javni tužitelj i njegovi zamjenici trebali bi imati nužno osoblje za izvršavanje zadaća u skladu s ovom Uredbom. Ured europskog javnog tužitelja treba se smatrati nedjeljivim.
- (15) Postupak imenovanja europskog javnog tužitelja mora osigurati njegovu neovisnost i njegova legitimnost mora proizlaziti iz institucija Unije. Na imenovanje zamjenika europskog javnog tužitelja mora se primjenjivati isti postupak.
- (16) Postupak imenovanja delegiranih europskih tužitelja mora osigurati da oni čine sastavni dio Ureda europskog javnog tužitelja i da su integrirani na operativnoj i funkcionalnoj razini u nacionalne pravne sustave i pravosudne strukture.
- (17) Povelja o temeljnim pravima Europske unije čini zajedničku osnovu za zaštitu prava osumnjičenika u kaznenom postupku u fazi prije suđenja i za vrijeme suđenja. Ured europskog

javnog tužitelja svoje bi aktivnosti u svim stupnjevima trebao izvršavati uz potpuno poštovanje tih prava.

- (18) Istrage i kazneni progon Ureda europskog javnog tužitelja moraju se voditi načelima proporcionalnosti, nepristranosti i pravednosti prema osumnjičeniku. To uključuje obvezu traženja svih vrsta dokaza, optužujućih i oslobađajućih.
- (19) Nužno je utvrditi poslovnik koji će se primjenjivati na aktivnosti Ureda europskog javnog tužitelja. Budući da bi bilo nesrazmjerno utvrditi iscrpne odredbe o provedbi istraga i kaznenog progona, u ovoj bi se Uredbi trebale navoditi samo istražne mjere koje će Ured europskog javnog tužitelja možda morati koristiti, a ostala pitanja, posebno pravila vezana uz njihovo izvršavanje, trebala bi se ostaviti nacionalnom pravu.
- (20) Kako bi se osigurala pravna sigurnost i nulta tolerancija prema kaznenim djelima koji utječu na financijske interese Unije, istražne aktivnosti i aktivnosti kaznenog progona Ureda europskog javnog tužitelja trebale bi se zasnivati na načelu obveznog kaznenog progona na temelju kojeg bi on trebao pokretati istrage i, u skladu s drugim uvjetima, kazneno progoniti svako kazneno djelo u svojoj nadležnosti.
- (21) Opseg materijalne nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja trebao bi biti ograničen na kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije. Svako proširenje te nadležnosti na teška kaznena djela s prekograničnom dimenzijom zahtijevalo bi jednoglasnu odluku Europskog vijeća.
- (22) Kaznena djela protiv financijskih interesa Unije često su usko povezana s drugim kaznenim djelima. U interesu postupovne učinkovitosti i kako bi se izbjegla moguća povreda načela *ne bis in idem*, u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja trebala bi biti i kaznena djela koja nisu definirana u nacionalnim pravu kao kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije ako su njihove sastavne činjenice identične i neodvojivo povezane s činjenicama kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije. U takvim miješanim slučajevima, ako je kazneno djelo koje utječe na financijske interese unije prevladavajuće, Ured europskog javnog tužitelja svoju nadležnost treba izvršavati nakon savjetovanja s nadležnim tijelima predmetne države članice. Prevlast se mora utvrditi na temelju kriterija kao što su financijski učinci kaznenog djela na Uniju, na nacionalne proračune, na broj žrtava ili druge okolnosti vezane uz težinu kaznenog djela ili primjenjivih sankcija.
- (23) Nadležnost Ureda europskog javnog tužitelja u odnosu na kaznena djela protiv financijskih interesa Unije trebala bi imati prioritet pred nadležnostima nacionalnih tijela kako bi on mogao osigurati dosljednost i pomoći usmjeravati istrage i kazneni progon na razini Unije. U odnosu na ta kaznena djela nadležna tijela država članica trebala bi djelovati samo na zahtjev Ureda europskog javnog tužitelja, osim ako su potrebne hitne mjere.
- (24) Budući da bi Ured europskog javnog tužitelja trebao pokretati kazneni progon pred nacionalnim sudovima, njegova bi se nadležnost trebala osigurati uputom na kazneno pravo država članica, u kojem se kriminalizira djela ili propuste koji utječu na financijske interese Unije i određuju se primjenjive kazne provedbom mjerodavnog zakonodavstva Unije, posebno [Direktiva 2013/xx/EU³], u nacionalnim pravnim sustavima.
- (25) Ured europskog javnog tužitelja trebao bi izvršavati svoju nadležnost što je šire moguće kako bi se istrage i kazneni progon mogli proširiti na kaznena djela počinjena izvan teritorija država članica. Izvršavanje njegove nadležnosti stoga bi trebalo biti u skladu s pravilima iz [Direktive 2013/xx/EU].

³ Prijedlog Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o borbi protiv prijevare koja utječe na financijske interese Unije putem kaznenog prava, 11.srpnja 2012. COM (2012) 363 završna verzija.

- (26) Budući da Ured europskog javnog tužitelja ima isključivu nadležnost za kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije, istrage koje provodi na teritoriju država članica trebale bi podržavati nadležna nacionalna tijela i mjerodavna tijela Unije, uključujući Eurojust, Europol i OLAF, od trenutka kada je sumnja na kazneno djelo prijavljena Uredu europskog javnog tužitelja do trenutka kada on odlučuje hoće li pokrenuti kazneni progon ili predmet riješiti na drugačiji način.
- (27) Kako bi u potpunosti ispunila svoju obvezu da obavijesti Ured europskog javnog tužitelja u slučaju utvrđene sumnje na kazneno djelo, nadležna tijela država članica te institucije, tijela, uredi i agencije Unije moraju slijediti postojeći postupak izvješćivanja i uspostaviti učinkovite mehanizme za prethodnu ocjenu navoda koji su im prijavljeni. Institucije, tijela, ured i agencije Unije mogu u tu svrhu iskoristiti OLAF.
- (28) Nužno je da u svrhu učinkovitih istraga i progona kaznenih djela koja utječu na financijske interese unije Ured europskog javnog tužitelja može prikupljati dokaze diljem Unije koristeći sveobuhvatni niz istražnih mjera, pritom imajući na umu načelo proporcionalnosti i potrebu za sudskim odobrenjem za provedbu određenih istražnih mjera. Te bi mjere trebale biti dostupne u odnosu na kaznena djela u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja u svrhu njegovih istraga i progona. Kada to naloži Ured europskog javnog tužitelja ili nadležno pravosudno tijelo na zahtjev Ureda, one se moraju izvršavati u skladu s nacionalnim pravom. Osim toga, Ured europskog javnog tužitelja trebao bi imati pristup svim odgovarajućim izvorima podataka, uključujući javne i privatne registre.
- (29) Korištenje istražnih mjera koje su predviđene ovom Uredbom mora biti u skladu s uvjetima navedenima u ovoj Uredbi, uključujući potrebu za sudskim odobrenjem za izvršavanje određenih prisilnih istražnih mjera. Druge istražne mjere mogu podlijeagati sudskom odobrenju ako to zahtjeva nacionalno pravo države članice u kojoj će se provoditi istražna mjera. Opći zahtjevi proporcionalnosti i nužnosti trebali bi se primjenjivati na nalažanje mjera od strane Ureda europskog javnog tužitelja i na njihovo odobravanje od strane nadležnog pravosudnog tijela u skladu s ovom Uredbom.
- (30) Člankom 86. Ugovora zahtijeva se od Ureda europskog javnog tužitelja da izvršava tužiteljske funkcije, što uključuje donošenje odluka o podizanju optužnice protiv osumnjičenika i utvrđivanje nadležnosti. Odluku o podizanju optužnice treba donositi Ured europskog javnog tužitelja kako bi se osiguralo postojanje zajedničke politike kaznenog progona. Nadležnost nad sudskim postupkom trebao bi utvrditi Ured europskog javnog tužitelja na temelju niza transparentnih kriterija.
- (31) Uzimajući u obzir načelo obveznog kaznenog progona, istrage Ureda europskog javnog tužitelja trebale bi voditi do kaznenog progona pred nadležnim nacionalnim sudovima kada postoje čvrsti dokazi i ne postoji pravna osnova kojom se sprečava kazneni progon. Ako nema takvih dokaza i ne postoji vjerojatnost da će se dokazi izvoditi na suđenju, predmet se može odbaciti. Nadalje, Ured europskog javnog tužitelja trebao bi imati mogućnost odbaciti predmet ako se radi o blažem kaznenom djelu. Kada predmet nije odbačen na toj osnovi, ali nije opravdan ni kazneni progon, Ured europskog javnog tužitelja trebao bi imati mogućnost osumnjičeniku predložiti transakciju, ako je to u interesu pravde. Pravila koja se primjenjuju na transakcije i na izračun kazni moraju biti pojašnjena u upravnim pravilima Ureda europskog javnog tužitelja. Zaključivanje predmeta putem transakcije u skladu s ovom Uredbom ne smije utjecati na primjenu administrativnih mjera od strane nadležnih tijela ako se te mjere ne odnose na kazne koje bi se mogle izjednačiti s kaznenim sankcijama.
- (32) Dokazi koje Ured europskog javnog tužitelja dostavi sudu na kojem se vodi suđenje potrebno je prihvatiti kao prihvatljive dokaze za koje se smatra da ispunjavaju sve odgovarajuće zahtjeve koji se odnose na dokaze u skladu s nacionalnim pravom države članice u kojoj se nalazi sud pred kojim se vodi postupak pod uvjetom da sud smatra da su dokazi u skladu s

pravičnošću postupka i pravima osumnjičenika na obranu u skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima. Sud pred kojim se vodi postupak ne može odbaciti dokaze koje je dostavio Ured europskog javnog tužitelja kao neprihvatljive na osnovi toga da su uvjeti i pravila za prikupljanje takve vrste dokaza drugačiji u nacionalnom pravu koje se na njih primjenjuje.

- (33) U ovoj Uredbi poštuju se temeljna prava i načela priznata Poveljom o temeljnim pravima Europske unije. Njome se zahtjeva od Ureda europskog javnog tužitelja posebno da poštuje pravo na pošteno suđenje, pravo na obranu i pretpostavku nevinosti koji su sadržani u člancima 47. i 58. Povelje. Članak 50. Povelje prema kojem se nitko ne smije ponovno sudski progoniti ili kažnjavati u kaznenom postupku za isto kazneno djelo (*ne bis in idem*), osigurava da se nikome ne smije dva puta suditi za isto kazneno djelo kao rezultat kaznenog progona pokrenutog od strane Ureda europskog javnog tužitelja. Ured europskog javnog tužitelja stoga djeluje u skladu s tim pravima i Uredba se primjenjuje i tumači sukladno tome.
- (34) Člankom 82. stavkom 2. Ugovora dopušta se Uniji da utvrdi minimalna pravila pojedinaca u kaznenom postupku kako bi se osiguralo poštovanje prava na obranu i pošteno suđenje. Iako je Unija već uspostavila značajnu pravnu stečevinu, neka od tih prava još uvijek nisu usklađena na temelju prava Unije. U odnosu na ta prava, u ovoj bi se Uredbi trebala utvrditi pravila koja bi se primjenjivala isključivo u svrhe ove Uredbe.
- (35) Prava na obranu koja su već propisana u mjerodavnom zakonodavstvu Unije, kao što je Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima⁴, Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku⁵ i [Direktiva 2013/xx/EU Europskog parlamenta i Vijeća od xx xxxx 2013. o pravu na odvjetnika u kaznenom postupku i pravu na komunikaciju nakon uhićenja], kako su provedena nacionalnim pravom, trebala bi se primjenjivati na aktivnosti Ureda europskog javnog tužitelja. Ona bi se trebala primjenjivati na svakog osumnjičenika protiv kojeg Ured europskog javnog tužitelja pokrene istragu.
- (36) Člankom 86. stavkom 3. dopušta se zakonodavcu Unije da utvrdi pravila koja se primjenjuju na sudsko preispitivanje postupovnih mjera koje poduzima Ured europskog javnog tužitelja pri obnašanju svojih funkcija. Ta nadležnost koja je dodijeljena zakonodavcu odražava posebnu prirodu Ureda europskog javnog tužitelja, koja se razlikuje od uloge svih drugih tijela i agencija Unije i zahtjeva posebna pravila o sudskom preispitivanju.
- (37) Člankom 86. stavkom 2. Ugovora zahtjeva se od Ureda europskog javnog tužitelja da obnaša svoje tužiteljske funkcije na nadležnim sudovima država članica. Radnje koje poduzima Ured europskog javnog tužitelja tijekom svojih istraga usko su povezane s progonom koji iz njih može proizaći i imaju učinak na pravni poredak država članica. U većini slučajeva provodit će ih nacionalna pravosudna tijela na temelju uputa Ureda europskog javnog tužitelja, ponekad nakon prethodno pribavljenog odobrenja nacionalnog suda. Stoga je prikladno smatrati Ured europskog javnog tužitelja nacionalnim nadležnim tijelom u svrhu sudskog preispitivanja njegovih istražnih radnji i radnji kaznenog progona. Kao rezultat toga, nacionalnim sudovima trebalo bi se povjeriti sudsko preispitivanje svih istražnih radnji i radnji kaznenog progona Ureda europskog javnog tužitelja koje bi se mogle osporiti, a Sud Europske unije ne bi smio biti izravno nadležan u odnosu na te radnje u skladu s člancima 263., 265. i 268. Ugovora jer se takve radnje ne bi smjele smatrati radnjama tijela Unije u svrhe sudskog preispitivanja.

⁴ SL L 280, 26.10.2010., str. 1.

⁵ SL L 142, 1.6.2012., str. 1

- (38) U skladu s člankom 267. Ugovora, nacionalni sudovi mogu ili su, u određenim okolnostima, obvezni uputiti Sudu Europske unije pitanja u vezi s prethodnim odlukama o tumačenju ili valjanosti odredbi prava Unije, uključujući ovu Uredbu, a koje su važne za sudsko preispitivanje istražnih radnji i radnji kaznenog progona Ureda europskog javnog tužitelja. Nacionalni sudovi ne bi trebali moći uputiti pitanja o valjanosti radnji Ureda europskog javnog tužitelja Sudu Europske unije jer se te radnje ne bi smjele smatrati radnjama tijela Unije u svrhe sudskog preispitivanja.
- (39) Potrebno je pojasniti da pitanja tumačenja odredbi nacionalnog prava koje se moraju primjenjivati temeljem ove Uredbe moraju rješavati samo nacionalni sudovi. Zbog toga ti sudovi ne mogu Sudu Europske unije upućivati pitanja u vezi s tumačenjem nacionalnog prava na koje se odnosi ova Uredba.
- (40) Budući da je Ugovorom propisano da će se Ured europskog javnog tužitelja osnovati od Eurojusta, oni bi trebali zajedno postojati, surađivati i nadopunjavati se u ustrojstvenom, operativnom i upravnom smislu.
- (41) Ured europskog javnog tužitelja trebao bi blisko surađivati s drugim institucijama Unije i agencijama kako bi se olakšalo izvršavanje njegovih zadaća u skladu s ovom Uredbom i uspostaviti, ako je potrebno, službena rješenja o iscrpnim pravilima za razmjenu informacija i suradnju. Suradnja s Europolom i OLAF-om mora biti posebno važna kako bi se izbjeglo udvostručavanje te kako bi Ured europskog javnog tužitelja mogao dobiti odgovarajuće informacije koje oni imaju na raspolaganju te iskoristiti njihove analize u okviru određenih istraga.
- (42) Uredba (EZ) 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka⁶ primjenjuje se na obradu osobnih podataka od strane Ureda europskog javnog tužitelja. To se odnosi na obradu osobnih podataka u okviru ciljeva i zadaća Ureda europskog javnog tužitelja, osobnih podataka koji se odnose na zaposlenike i administrativnih osobnih podataka u posjedu Ureda. Europski nadzornik za zaštitu podataka trebao bi nadzirati obradu osobnih podataka od strane Ureda europskog javnog tužitelja. Načela iz Uredbe (EZ) br. 45/2001 potrebno je detaljno opisati i nadopuniti u vezi s obradom operativnih osobnih podataka od strane Ureda europskog javnog tužitelja, kada je to nužno. Kada Ured europskog javnog tužitelja prenosi operativne osobne podatke tijelu treće zemlje ili međunarodnoj organizaciji ili Interpolu na temelju međunarodnog sporazuma koji je sklopljen u skladu s člankom 218. Ugovora, odgovarajućim jamstvima u odnosu na zaštitu privatnosti i temeljnih prava i sloboda pojedinaca mora se osigurati poštovanje odredaba zaštite podataka ove Uredbe.
- (43) *[Direktiva 2013/xx/EU o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i slobodnom kretanju takvih podataka]* primjenjuje se na obradu osobnih podataka od strane nadležnih tijela država članica u svrhu zaštite, istrage, otkrivanja i progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenopravnih sankcija.
- (44) Sustav za obradu podataka Ureda europskog javnog tužitelja trebao bi se temeljiti na Sustavu vođenja predmeta Eurojusta, ali njegove bi se privremeni radni dosjei trebali smatrati spisima predmeta od trenutka početka istrage.
- (45) Režim Ureda europskog javnog tužitelja koji se odnosi na financije, proračun i zaposlenike mora biti u skladu sa standardima Unije koji se primjenjuju na tijela iz članka 208. Uredbe

⁶

SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

(EU, EURATOM) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća⁷, ali vodeći računa o činjenici da Ured europskog javnog tužitelja ima jedinstvenu nadležnost za provedbu istraga i kaznenog progona na razini Unije. Ured Europskog javnog tužitelja treba imati obavezu pripreme godišnjeg izvješća.

- (46) Opća pravila o transparentnosti koja se primjenjuju na agencije Unije trebala bi se primjenjivati na Ured europskog javnog tužitelja, ali samo u odnosu na njegove upravne zadaće kako se ni na koji način ne bi ugrozilo zahtjev povjerljivosti u njegovu operativnom radu. Isto tako, pri upravnim istragama koje obavlja Europski ombudsman mora se poštovati zahtjev povjerljivosti Ureda europskog javnog tužitelja.
- (47) U skladu s člankom 3. Protokola (br. 21) o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde u prilogu Ugovora o Europskoj uniji i Ugovora o funkcioniranju Europske unije, te su države članice prijavile da [ne] [žele sudjelovati] u donošenju i primjeni ove Uredbe.
- (48) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola (br. 22) o stajalištu Danske u prilogu Ugovora o Europskoj uniji i Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe i ona nije obvezujuća za Dansku niti se na nju primjenjuje.
- (49) Predstavnici država članica koji su se sastali na razini čelnika država i vlada u Bruxellesu 13. prosinca 2013. godine odredili su sjedište Ureda europskog javnog tužitelja,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

POGLAVLJE I. PREDMET I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom osniva Ured europskog javnog tužitelja i utvrđuju pravila o njegovu radu.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- a) „osoba“ znači svaka fizička ili pravna osoba;
- b) „kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije“ znači kaznena djela propisana Direktivom 2013/xx/EU, kako je provedena u nacionalnom pravu;
- c) „financijski interesi Unije“ znači sav prihod, rashod i imovina koji su obuhvaćeni proračunom Unije, ili proračunima institucija, tijela, ureda i agencija uspostavljenih na temelju Ugovora i proračunima kojima oni upravljaju ili ih nadziru odnosno sav prihod, rashod i imovina koji su stečeni kroz te proračune ili se moraju uplatiti u njih;
- d) „administrativni osobni podaci“ znači svi osobni podaci koje obrađuje Ured europskog javnog tužitelja osim operativnih osobnih podataka;
- e) „operativni osobni podaci“ znači svi osobni podaci koji se obrađuju u Uredu europskog javnog tužitelja u svrhe utvrđene u članku 37.

⁷

Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002, SL L 298, 26.10.2012., str. 1.

POGLAVLJE II. OPĆA PRAVILA

ODJELJAK 1.

POLOŽAJ, USTROJSTVO I STRUKTURA UREDA EUROPSKOG JAVNOG TUŽITELJA

Članak 3.

Osnivanje

1. Ured europskog javnog tužitelja osniva se kao tijelo Unije s decentraliziranom strukturom.
2. Ured europskog javnog tužitelja ima pravnu osobnost.
3. Ured europskog javnog tužitelja surađuje s Eurojustom i oslanja se na njegovu administrativnu potporu u skladu s člankom 57.

Članak 4.

Zadaće

1. Zadaća Ureda europskog javnog tužitelja jest suzbijati kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije.
2. Ured europskog javnog tužitelja nadležan je za istragu, kazneni progon i podizanje optužnice protiv počinitelja i supočinitelja kaznenih djela iz stavka 1. U tom smislu Ured europskog javnog tužitelja usmjerava i nadzire istrge, provodi radnje kaznenog progona, uključujući odbacivanje predmeta.
3. Ured europskog javnog tužitelja obnaša funkcije tužitelja pred nadležnim sudovima država članica u odnosu na kaznena djela iz stavka 1., uključujući podizanje optužnice i podnošenje žalbi do konačnog zaključenja predmeta.

Članak 5.

Neovisnost i odgovornost

1. Ured europskog javnog tužitelja neovisan je.
2. Ured europskog javnog tužitelja, uključujući europskog javnog tužitelja, njegove Zamjenike i zaposlenike, delegirane europske tužitelje i nacionalno osoblje ne smiju, prilikom izvršavanja svojih zadaća, tražiti ni prihvaćati upute bilo koje osobe, države članice ili institucije, tijela, ureda ili agencije Unije. Institucije, tijela, uredi ili agencije država članica poštuju neovisnost Ureda europskog javnog tužitelja i ne nastoje na njega utjecati prilikom obavljanja njegovih zadaća.
3. Europski javni tužitelj odgovara Europskom parlamentu, Vijeću i Europskoj komisiji za opće aktivnosti Ureda europskog javnog tužitelja, posebno podnošenjem godišnjeg izvješća u skladu s člankom 70.

Članak 6.

Struktura i ustrojstvo Ureda europskog javnog tužitelja

1. Struktura Ureda europskog javnog tužitelja obuhvaća europskog javnog tužitelja, njegove zamjenike, osoblje koje mu pomaže u izvršavanju zadaća u skladu s ovom Uredbom te delegirane europske tužitelje koji se nalaze u državama članicama.

2. Na čelu Ureda europskog javnog tužitelja nalazi se europski javni tužitelj koji usmjerava sve aktivnosti ureda i organizira njegov rad. Europskom javnom tužitelju pomažu četiri zamjenika.
3. Zamjenici pomažu europskom javnom tužitelju u izvršavanju njegovih dužnosti i zamjenjuju ga u skladu s pravilima donesenima u skladu s člankom 72. točkom (d) u slučaju njegove odsutnosti ili nemogućnosti izvršavanja zadaća. Jedan od zamjenika odgovoran je za provedbu proračuna.
4. Istrage i kazneni progon Ureda europskog javnog tužitelja obavljaju delegirani europski tužitelji uz upute i nadzor europskog javnog tužitelja. Ako se to smatra nužnim u interesu istrage ili kaznenog progona, europski javni tužitelj može svoje ovlasti izvršavati i u skladu s člankom 18. stavkom 5.
5. U svakoj državi članici mora biti barem jedan delegirani europski tužitelj koji čini sastavni dio Ureda europskog javnog tužitelja. Delegirani europski tužitelji djeluju pod isključivom nadležnošću europskog javnog tužitelja i, prilikom provedbe istraga i kaznenog progona koji su im dodijeljeni, slijede samo njegove upute, smjernice i odluke. Kada djeluju u okviru svog mandata iz ove Uredbe, oni su potpuno neovisni od nacionalnih tijela nadležnih za kazneni progon i nemaju prema njima nikakve obaveze.
6. Delegirani europski tužitelji mogu obnašati i svoje funkcije kao nacionalni tužitelji. U slučaju sukoba među zadacima, delegirani javni tužitelji obavješćuju europskog javnog tužitelja o tome i on im, nakon savjetovanja s nadležnim nacionalnim tužiteljskim tijelima, može dati upute u interesu istrage i kaznenog progona Ureda europskog javnog tužitelja da daju prednost svojim funkcijama koje proizlaze iz ove Uredbe. U takvim slučajevima, europski javni tužitelj odmah o tome obavješćuje nacionalna tijela nadležna za kazneni progon.
7. Radnje koje izvršavaju europski javni tužitelj, delegirani europski tužitelji, osoblje Ureda europskog javnog tužitelja ili bilo koja druga osoba koja djeluje u njegovo ime u izvršavanju svojih zadaća pripisuju se Uredu europskog javnog tužitelja. Europski javni tužitelj predstavlja Ured europskog javnog tužitelja prema institucijama Unije, državama članicama i trećim stranama.
8. Ako je to potrebno u svrhu istrage ili kaznenog progona, Europski javni tužitelj može privremeno dodijeliti sredstava i osoblje delegiranim europskim tužiteljima.

Članak 7.

Poslovnik Ureda europskog javnog tužitelja

1. Poslovnik Ureda europskog javnog tužitelja donosi se odlukom europskog javnog tužitelja, njegovih četiriju zamjenika i šest delegiranih europskih tužitelja, koje europski javni tužitelj bira na osnovi sustava jednake rotacije odražavajući demografski i zemljopisni opseg svih država članica. Odluka se odnosi jednostavnom većinom i svi članovi imaju jedan glas. Ako su glasovi jednako podijeljeni, odlučujući je glas europskog javnog tužitelja.
2. Poslovníkom se uređuje organizacija rada Ureda europskog javnog tužitelja i on sadržava opća pravila o raspodjeli predmeta.

ODJELJAK 2.

IMENOVANJE I RAZRJEŠENJE ZAPOSLENIKA UREDA EUROPSKOG JAVNOG TUŽITELJA

Članak 8.

Imenovanje i razrješenje europskog javnog tužitelja

1. Europskog javnog tužitelja imenuje Vijeće uz pristanak Europskog parlamenta na mandat od osam godina koji se ne može obnoviti. Vijeće djeluje jednostavnom većinom.
2. Europski javni tužitelj bira se između osoba čija je neovisnost izvan svake sumnje i koje su dovoljno kvalificirane za imenovanje na visoki položaj u pravosuđu i imaju odgovarajuće radno iskustvo kao tužitelji.
3. Odabir se temelji na javnom natječaju i objavljuje se u Službenom listu Europske unije. Nakon toga Komisija priprema i predaje Europskom parlamentu i Vijeću popis kandidata koji su ušli u uži izbor. Prije predavanja popisa s užim izborom, Komisija traži mišljenje odbora koji je osnovala i koji se sastoji od sedam osoba koje su odabrane između bivših članova Suda Europske unije, članova nacionalnih vrhovnih sudova, nacionalnih tužiteljstava i/ili pravnika priznate stručnosti, od kojih jednog predlaže Europski parlament, i u kojem sudjeluje predsjednik Eurojusta kao promatrač.
4. Ako europski javni tužitelj više ne ispunjava uvjete za izvršavanje svojih dužnosti ili je proglašen krivim za tešku povredu službene dužnosti, Sud Europske unije može ga razriješiti na zahtjev Europskog parlamenta, Vijeća ili Komisije.

Članak 9.

Imenovanje i razrješenje zamjenika europskog javnog tužitelja

1. Zamjenici europskog javnog tužitelja imenuju se u skladu s pravilima iz članka 8. stavka 1.
2. Zamjenici europskog javnog tužitelja biraju se između osoba čija je neovisnost izvan svake sumnje i koje su dovoljno kvalificirane za imenovanje na visoki položaj u pravosuđu i imaju odgovarajuće iskustvo u tužiteljstvu.
3. Odabir se temelji na javnom natječaju i objavljuje se u Službenom listu Europske unije. Nakon toga Komisija priprema i predaje, u dogovoru s europskim javnim tužiteljem, Europskom parlamentu i Vijeću popis kandidata koji su ušli u uži izbor, a koji odražava demografsku ravnotežu i zemljopisni opseg država članica.
4. Zamjenici se mogu razriješiti u skladu s pravilima iz članka 8. stavka 4., na inicijativu europskog javnog tužitelja.

Članak 10.

Imenovanje i razrješenje delegiranih europskih tužitelja

1. Delegirane europske tužitelje imenuje europski javni tužitelj s popisa barem tri kandidata koji ispunjavaju zahtjeve iz stavka 2., a koji su predale predmetne države članice. Oni se imenuju na mandat od pet godina koji se može obnoviti.
2. Delegirani europski tužitelji moraju imati potrebne kvalifikacije za imenovanje na visoki položaj u pravosuđu i odgovarajuće radno iskustvo kao tužitelji. Njihova neovisnost mora biti neupitna. Države članice imenuju delegiranog europskog tužitelja kao tužitelja u skladu s nacionalnim pravom ako u trenutku imenovanja za delegiranog europskog tužitelja već nije imao taj status.

3. Delegirane europske tužiteljke može razriješiti europski javni tužitelj ako više ne ispunjavaju zahtjeve iz stavka 2. ili kriterije koji se primjenjuju na izvršavanje njihovih zadaća ili su proglašeni krivima za tešku povredu službene dužnosti. Delegirane europske tužiteljke nadležna nacionalna tijela ne smiju razriješiti dužnosti nacionalnih tužitelja bez pristanka europskog javnog tužitelja sve dok obnašaju funkcije u ime Ureda europskog javnog tužitelja.

ODJELJAK 3.

OSNOVNA NAČELA

Članak 11.

Onovna načela aktivnosti Ureda europskog javnog tužitelja

1. Ured europskog javnog tužitelja osigurava da se pri njegovim aktivnostima poštuju prava sadržana u Povelji o temeljnim pravima Europske unije.
2. Djelovanje Ureda europskog javnog tužitelja temelji se na načelu proporcionalnosti iz članka 26. stavka 3.
3. Istrage i kazneni progon koje provodi Ured europskog javnog tužitelja uređeni su ovom Uredbom. Nacionalno pravo primjenjuje se u mjeri u kojoj to pitanje nije uređeno ovom Uredbom. Primjenjivo nacionalno pravo jest pravo države članice u kojoj se provodi istraga ili kazneni progon. Ako je materija uređena nacionalnim pravom ili ovom Uredbom, prevladava potonja.
4. Ured europskog javnog tužitelja ima isključivu nadležnost za istrage i kazneni progon kaznenih djela protiv financijskih interesa Unije.
5. Ured europskog javnog tužitelja izvršava istrage na nepristran način i traži sve odgovarajuće dokaze, bez obzira na to jesu li optužujući ili oslobađajući.
6. Ured europskog javnog tužitelja pokreće istrage bez nepotrebnog odgađanja i osigurava brzu provedbu istraga i kaznenog progona.
7. Nadležna tijela država članica aktivno pomažu i podržavaju istrage i kazneni progon Ureda europskog javnog tužitelja na njegov zahtjev i suzdržavaju se od djelovanja, politika ili postupaka koji bi mogli usporiti ili spriječiti njihov napredak.

ODJELJAK 4.

NADLEŽNOST UREDA EUROPSKOG JAVNOG TUŽITELJA

Članak 12.

Kaznena djela u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja

Ured europskog javnog tužitelja nadležan je za kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije kako je propisano Direktivom 2013/xx/EU i provedeno nacionalnim pravom.

Članak 13.

Sporedna nadležnost

1. Ako su kaznena djela iz članka 12. usko povezana s kaznenim djelima koja nisu ona iz članka 12. i njihova su zajednička istraga i progon u interesu dobrog pravosuđa, Ured europskog javnog tužitelja nadležan je i za ta druga kaznena djela pod uvjetom da su kaznena djela iz članka 12. nadređena i da se druga kaznena djela temelje na istim činjenicama.

Ako su zadovoljeni ti uvjeti, država članica koja je nadležna za druga kaznena djela nadležna je i za kaznena djela iz članka 12.

2. Ured europskog javnog tužitelja i nacionalna tijela nadležna za kazneni progon uzajamno se savjetuju kako bi se utvrdilo koje tijelo ima nadležnost u skladu s člankom 1. Ako je to potrebno kako bi se pojednostavilo utvrđivanje te nadležnosti, može se pridružiti Eurojust u skladu s člankom 57.
3. U slučaju neslaganja između Ureda europskog javnog tužitelja i nacionalnih tijela nadležnih za kazneni progon oko nadležnosti u skladu s člankom 1., nacionalno pravosudno tijelo nadležno za odlučivanje o dodjeli nadležnosti u slučaju kaznenog progona na nacionalnoj razini odlučuje o sporednoj nadležnosti.
4. Utvrđivanje nadležnosti u skladu s ovim člankom nije podložno preispitivanju.

Članak 14.

Izvršavanje nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja

Ured europskog javnog tužitelja izvršava svoju isključivu nadležnost za istragu i kazneni progon bilo kojeg kaznenog djela iz članaka 12. i 13. ako je to kazneno djelo u cijelosti ili djelomično počinjeno

- a) na teritoriju jedne ili više država članica, ili
- b) od strane jednog od njihovih državljana, ili od strane zaposlenika Unije ili pripadnika Institucija.

POGLAVLJE III. POSLOVNIK O ISTRAGAMA, KAZNENOM PROGONU I SUDSKIM POSTUPCIMA

ODJELJAK 1.

PROVOĐENJE ISTRAGA

Članak 15.

Izvori istraga

1. Sva nacionalna tijela država članica i sve institucije, tijela, uredi i agencije Unije odmah obavješćuju Ured europskog javnog tužitelja o postupanju koje bi moglo predstavljati kazneno djelo iz njegove nadležnosti.
2. Ako delegirani europski tužitelji postanu svjesni postupanja koje bi moglo predstavljati kazneno djelo iz nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja, oni o tome odmah obavješćuju europskog javnog tužitelja.
3. Ured europskog javnog tužitelja može prikupljati ili primati informacije od bilo koje osobe o postupanju koje bi moglo predstavljati kazneno djelo iz njegove nadležnosti.
4. Sve informacije koje su prijavljene Uredu europskog javnog tužitelja registriraju se i provjeravaju od strane europskog javnog tužitelja ili delegiranih europskih tužitelja. Ako oni nakon provjere odluče da neće pokrenuti istragu, oni će zatvoriti predmet i razloge navesti u sustavu vođenja predmeta. O tome će obavijestiti nacionalno nadležno tijelo i instituciju, tijelo, ured ili agenciju Unije koji su dostavili informaciju te na njihov zahtjev, ako je potrebno, osobe koje su njima dostavile tu informaciju.

Članak 16.
Pokretanje istraga

1. Europski javni tužitelj ili, u njegovo ime, delegirani europski tužitelji, mogu pokrenuti istrage pisanom odlukom ako postoji razumna osnova vjerovati da je u tijeku ili je već počinjeno kazneno djelo iz nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja.
2. Ako istragu pokreće europski javni tužitelj, on predmet dodjeljuje delegiranom europskom tužitelju osim ako želi istragu provoditi sam u skladu s kriterijima iz članka 18. stavka 5. Ako istragu pokrene delegirani europski tužitelj, on odmah obavještuje europskog javnog tužitelja. Po primitku te obavijesti, europski javni tužitelj provjerava je li istragu već pokrenuo on ili neki drugi delegirani europski tužitelj. U interesu učinkovitosti istrage, europski javni tužitelj može predmet dodijeliti drugom delegiranom europskom tužitelju ili odlučiti sam preuzeti predmet u skladu s kriterijima iz članka 18. stavka 5.

Članak 17.
Hitne mjere i upućivanja

1. Ako je potrebno hitno djelovanje u odnosu na kazneno djelo u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja, nacionalna nadležna tijela poduzimaju sve hitne mjere koje su nužne za osiguranje učinkovite istrage i kaznenog progona. Nakon toga nadležna nacionalna tijela bez odgađanja upućuju predmet Uredu europskog javnog tužitelja. U tom slučaju, Ured europskog javnog tužitelja potvrđuje, po mogućnosti u roku od 48 sati od početka istrage, mjere koje su poduzela nacionalna nadležna tijela, čak i ako su te mjere poduzete i izvršene u skladu s pravilima koja nisu navedena u ovoj Uredbi.
2. U bilo kojoj fazi istrage, ako postoje sumnje u nadležnost u vezi s predmetom, Ured europskog javnog tužitelja može se savjetovati s nacionalnim tijelima nadležnima za kazneni progon kako bi utvrdio koje je tijelo nadležno. U iščekivanju odluke o nadležnosti Ured europskog javnog tužitelja poduzima sve hitne mjere koje su nužne za osiguravanje učinkovite istrage i kaznenog progona predmeta. Ako se utvrdi nadležnost nacionalnog tijela, nacionalno tijelo u roku od 48 sati od početka istrage na nacionalnoj razini potvrđuje hitne mjere koje je poduzeo Ured europskog javnog tužitelja.
3. Ako se u istrazi koju je pokrenuo Ured europskog javnog tužitelja otkrije da postupanje koje je predmet istrage predstavlja kazneno djelo koje nije u njegovoj nadležnosti, Ured europskog javnog tužitelja odmah predmet upućuje nadležnim nacionalnim pravosudnim i sudskim tijelima.
4. Ako se u istrazi koju je pokrenulo nacionalno tijelo naknadno pokaže da postupanje predstavlja kazneno djelo u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja, nacionalna tijela predmet bez odlaganja upućuju Uredu europskog javnog tužitelja. U tom slučaju Ured europskog javnog tužitelja, ako je moguće u roku od 48 sati od pokretanja istrage, potvrđuje mjere koje su poduzela nacionalna tijela, čak i ako su te mjere poduzete i izvršene u skladu s pravilima koja nisu propisana ovom Uredbom.

Članak 18.
Provođenje istrage

1. Delegirani europski tužitelj određen za vođenje istrage vodi istragu u ime i u skladu s uputama europskog javnog tužitelja. Određeni delegirani javni tužitelj može poduzeti istražne mjere samostalno ili to naložiti nadležnim pravosudnim tijelima države članice u kojoj se on

nalazi. Ta su tijela dužna postupiti u skladu s nalogom delegiranog europskog tužitelja i izvršiti istražne mjere koje su im dodijeljene.

2. U prekograničnim predmetima, ako se istražne mjere moraju provoditi u državi članici koja nije ona u kojoj je pokrenuta istraga, delegirani europski tužitelj koji je pokrenuo istragu ili kojem je predmet dodijelio europski javni tužitelj, djeluje u dogovoru s delegiranim europskim tužiteljem u zemlji u kojoj se istražna mjera mora provoditi. Taj delegirani europski tužitelj poduzima istražne mjere sam ili nalaže nadležnim nacionalnim tijelima da poduzmu te mjere.
3. U prekograničnim predmetima europski javni tužitelj može povezati nekoliko delegiranih europskih tužitelja s istragom i uspostaviti zajedničke istražne timove. On može naložiti delegiranom europskom tužitelju da prikupi odgovarajuće informacije ili poduzme posebne istražne mjere u njegovo ime.
4. Europski javni tužitelj nadzire istrage koje provode delegirani europski javni tužitelji i osigurava njihovu koordinaciju. On im daje upute ako je potrebno.
5. Europski javni tužitelj može dodijeliti predmet drugom delegiranom europskom tužitelju ili voditi istragu sam ako se to čini potrebnim u interesu učinkovitosti istrage ili kaznenog progona na osnovi jednog ili više sljedećih kriterija:
 - a) težina kaznenog djela;
 - b) posebne okolnosti vezane uz status navodnog počinitelja;
 - c) posebne okolnosti vezane uz prekograničnu dimenziju istrage;
 - d) nedostupnost nacionalnih istražnih tijela; ili
 - e) zahtjev nadležnih tijela dotične države članice.
6. Ako istragu provodi izravno europski javni tužitelj, on obavješćuje delegiranog europskog tužitelja u državi članici u kojoj je potrebno provesti istražne mjere. Sve istražne mjere koje provodi europski javni tužitelj izvršavaju se zajedno s nadležnim tijelima države članice o čijem se teritoriju radi. Prisilne mjere provode samo nadležna nacionalna tijela.
7. Istrage koje se provode u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja zaštićene su pravilima o službenoj tajni u skladu s primjenjivim zakonodavstvom Unije. Tijela koja sudjeluju u istragama Ureda europskog javnog tužitelja obavezna su poštovati poslovnu tajnu kako je propisano primjenjivim nacionalnim pravom.

Članak 19.

Ukidanje povlastica ili imuniteta

1. Ako istrage Ureda europskog javnog tužitelja uključuju osobe koje su zaštićene povlasticama ili imunitetom u skladu s nacionalnim pravom i takva povlastica ili imunitet predstavljaju prepreku za posebnu istragu koja se provodi, Ured europskog javnog tužitelja podnosi obrazložen pisani zahtjev za njihovo ukidanje u skladu s postupcima predviđenima tim nacionalnim pravom.
2. Ako istrage Ureda europskog javnog tužitelja uključuju osobe zaštićene povlasticama ili imunitetima u skladu s pravom Unije, posebno Protokolom o povlasticama i imunitetima Europske unije, i takva povlastica ili imunitet predstavlja prepreku za posebnu istragu koja je u tijeku, Ured europskog javnog tužitelja podnosi obrazložen pisani zahtjev za njihovo ukidanje u skladu s postupcima predviđenima pravom Unije.

ODJELJAK 2.

OBRADA PODATAKA

Članak 20.

Pristup podacima od strane Ureda europskog javnog tužitelja

Od trenutka kada registrira predmet, Ured europskog javnog tužitelja mora moći dobiti sve odgovarajuće podatke pohranjene u nacionalnim istražnim i pravosudnim bazama podataka, te u svim drugim odgovarajućim registrima javnih tijela ili dobiti pristup takvim informacijama putem delegiranih europskih tužitelja.

Članak 21.

Prikupljanje informacija

1. Ako je to potrebno u svrhe istrage, Ured europskog javnog tužitelja dobiva, na zahtjev, od Eurojusta i Europolu sve odgovarajuće informacije koje se odnose na kazneno djelo u njegovoj nadležnosti te može tražiti od Europolu da pruži analitičku potporu posebnoj istrazi koju provodi Ured europskog javnog tužitelja.
2. Institucije, tijela, uredi i agencije Unije i nadležna tijela država članica pružaju potrebnu pomoć i podatke Uredu europskog javnog tužitelja na njegov zahtjev.

Članak 22.

Sustav vođenja predmeta, indeks i privremeni radni dosjei

1. Ured europskog javnog tužitelja uspostavlja sustav vođenja predmeta, sastavljen od privremenih radnih dosjea i indeksa, koji sadržava osobne podatke iz Priloga i podatke koji nisu osobne prirode.
2. Sustav vođenja predmeta ima svrhu:
 - a) pružiti potporu istragama i kaznenom progonu koje provodi Ured europskog javnog tužitelja, posebno unakrsnim upućivanjem podataka;
 - b) olakšati pristup podacima o istragama i kaznenim progonima koji su u tijeku;
 - c) olakšati nadzor zakonitosti i usklađenosti s odredbama ove Uredbe u vezi s obradom osobnih podataka.
3. Sustav vođenja predmeta može se povezati sa sigurnosnom telekomunikacijskom vezom iz članka 9. Odluke 2008/976/PUP⁸.
4. Indeks sadržava upućivanja na privremene radne dosjee koji se obrađuju u okviru rada Ureda europskog javnog tužitelja i ne smije sadržavati nikakve osobne podatke osim onih navedenih u stavku 1. točkama (a) do (i), (k) i (m) i u stavku 2. Priloga.
5. U obavljanju svojih zadaća u skladu s ovom Uredbom, Ured europskog javnog tužitelja može obrađivati podatke o pojedinim predmetima na kojima radi u privremenom radnom dosjeu. Ured europskog javnog tužitelja dopušta službeniku za zaštitu podataka koji je predviđen u članku 41. pristup privremenom radnom dosjeu. Ured europskog javnog tužitelja obavještuje službenika za zaštitu podataka o svakom novom privremenom radnom dosjeu koji sadržava osobne podatke.

⁸

SL L 348, 24.12.2008., str.130.

6. U svrhu obrade osobnih podataka vezanih uz predmet, Ured europskog javnog tužitelja ne smije uspostavljati automatiziranu datoteku osim u sustavu vođenja predmeta ili privremenom radnom dosjeu.

Članak 23.

Funkcioniranje privremenih radnih dosjea i indeksa

1. Ured europskog javnog tužitelja otvara privremeni radni dosje za svaki predmet u vezi kojeg zaprimi podatke ako je taj prijenos u skladu s ovom Uredbom i drugim primjenjivim pravnim instrumentima. Ured europskog javnog tužitelja odgovoran je za vođenje privremenih radnih dosjea koje je otvorio.
2. Ured europskog javnog tužitelja odlučuje, ovisno o pojedinim predmetima, hoće li zadržati ograničen pristup privremenom radnom dosjeu ili će članovima osoblja omogućiti pristup cijelom ili dijelovima tog dosjea kada je to potrebno za izvršavanje njihovih zadaća.
3. Ured europskog javnog tužitelja odlučuje o tome koji će se podaci vezani uz privremeni radni dosje unijeti u indeks. Osim ako Europski javni tužitelj odluči drugačije, podaci koji su registrirani i podliježu provjeri u skladu s člankom 15. stavkom 4. ne unose se u indeks.

Članak 24.

Pristup sustavu vođenja predmeta

Delegirani europski tužitelji i njihovo osoblje, ako su povezani sa sustavom vođenja predmeta, imaju pristup samo:

- a) indeksu, osim ako taj pristup nije izričito zabranjen;
- b) privremenim radnim dosjeima koje je otvorio Ured europskog javnog tužitelja vezano uz istrage ili kazneni progon koji su u tijeku u njihovim državama članicama;
- c) privremenim radnim dosjeima koje je otvorio Ured europskog javnog tužitelja vezano uz istrage ili kazneni progon koji su u tijeku u drugoj državi članici ako su vezani uz istrage ili kazneni progon koji su u tijeku u njihovoj državi članici.

ODJELJAK 3.

ISTRAŽNE MJERE

Članak 25.

Ovlast Ureda europskog javnog tužitelja da provodi istrage

1. U svrhe istraga i kaznenog progona koji provodi Ured europskog javnog tužitelja, teritorij država članica Unije smatra se jedinstvenim pravnim područjem u kojem Ured europskog javnog tužitelja ima nadležnost.
2. Ako Ured europskog javnog tužitelja odluči primijeniti nadležnost nad kaznenim djelom koje je djelomično ili potpuno počinio izvan teritorija država članica jedan od njegovih državljana, zaposlenika Unije ili članova osoblja institucija, on traži pomoć kako bi ostvario suradnju s predmetnom trećom zemljom u skladu s instrumentima i postupcima iz članka 59.

Članak 26.

Istražne mjere

1. Ured europskog javnog tužitelja ima ovlasti zatražiti ili naložiti sljedeće istražne mjere prilikom ostvarivanja svoje nadležnosti:

- a) pretragu prostorija, zemljišta, prijevoznih sredstava, privatnog stana i druge osobne imovine ili računalnih sustava;
- b) dobivanje svih odgovarajućih predmeta ili dokumenata ili pohranjenih računalnih podataka, uključujući podatke o prometu i bankovnim računima, šifriranih ili dešifriranih, u izvornom obliku ili u nekom drugom navedenom obliku;
- c) pečačenje prostorija i prijevoznih sredstava i zamrzavanje podataka kako bi sačuvao njihov integritet, izbjegao gubitak ili kontaminacija dokaza odnosno osigurao mogućnost oduzimanja;
- d) zamrzavanje sredstava ili prihoda od kaznenog djela, uključujući zamrzavanje imovine, ako se očekuje da će ih sud oduzeti ili postoji razlog vjerovati da će vlasnik, imatelj ili upravitelj pokušati onemogućiti presudu kojom se nalaže oduzimanje;
- e) presresti telekomunikacije, uključujući poruke elektroničke pošte prema i od osumnjičenika na bilo kojoj telekomunikacijskoj vezi koju koristi osumnjičena osoba;
- f) nadzirati telekomunikacije u stvarnom vremenu nalažući trenutni prijenos podataka telekomunikacijskog prometa za lociranje osumnjičene osobe i za identifikaciju osoba koje su s njome bile u kontaktu u određenom trenutku;
- g) nadzirati financijske transakcije nalažući svim financijskim ili kreditnim ustanovama da obavijeste Ured europskog javnog tužitelja u stvarnom vremenu o financijskoj transakciji koja se izvršava kroz određeni račun koji posjeduje ili nadzire osumnjičena osoba ili druge račune za koje se razumno vjeruje da se koriste u vezi s kaznenim djelom;
- h) zamrznuti buduće financijske transakcije nalažući svim financijskim ili kreditnim ustanovama da se suzdrže od izvršavanja financijskih transakcija koje uključuju određeni račun ili račune koje posjeduje ili nadzire osumnjičena osoba;
- i) poduzeti mjere nadzora na mjestima koja nisu javna nalažući prikriveni video i audio nadzor mjesta koja nisu javna, osim video nadzora privatnih domova, i snimanje rezultata;
- j) poduzeti prikrivene istrage nalažući službeniku da djeluje prikriveno ili pod lažnim identitetom;
- k) pozvati osumnjičenike i svjedoke ako postoji razumna osnova vjerovati da bi mogli dati korisne podatke za istrage;
- l) poduzeti mjere identificiranja, nalažući fotografiranje, vizualno snimanje osoba i snimanje biometrijskih obilježja osoba;
- m) oduzeti predmete koji su potrebni kao dokaz;
- n) ući u prostorije i uzimati uzorke robe;
- o) pregledavati prijevozna sredstva ako postoji razumna osnova za uvjerenje da se prevozi roba u vezi s istragom;
- p) poduzeti mjere za praćenje i nadzor osoba kako bi se utvrdilo gdje se osoba nalazi;
- q) pratiti predmet tehničkim sredstvima, uključujući kontroliranu isporuku robe i kontrolirane financijske transakcije;
- r) poduzimati ciljani nadzor osumnjičenih i trećih osoba na javnim mjestima;
- s) ostvariti pristup nacionalnim ili europskim javnim registrima i registrima koje vode privatna tijela u javnom interesu;

- t) ispitivati osumnjičene osobe i svjedoke;
 - u) imenovati stručnjake, po službenoj dužnosti ili na zahtjev osumnjičenih osoba, gdje je potrebno specijalizirano znanje.
2. Države članice osiguravaju da se mjere iz stavka 1. mogu koristiti u istragama i kaznenom progonu koje provodi Ured europskog javnog tužitelja. Takve mjere podložne su uvjetima predviđenima u ovom članku i onima propisanim u nacionalnom pravu. Istražne mjere, uz one iz stavka 1., može zatražiti ili naložiti samo Ured europskog javnog tužitelja ako su dostupne u okviru prava države članice u kojoj se provodi mjera.
 3. Pojedinačne istražne mjere iz stavka 1. ne smiju se naložiti bez razumne osnove i ako se manje intruzivnim sredstvima može ostvariti isti cilj.
 4. Države članice osiguravaju da su istražne mjere iz stavka 1. točaka (a) - (j) podložne odobrenju nadležnog pravosudnog tijela države članice u kojoj će se provoditi.
 5. Istražne mjere iz stavka 1. točaka (k) – (u) podliježu sudskom odobrenju ako to traži nacionalno pravo države članice u kojoj će se provoditi istražna mjera.
 6. Ako su ispunjeni uvjeti iz ovog članka kao i oni koji se u skladu s nacionalnim pravom primjenjuju na odobrenje mjere u skladu sa zahtjevom, odobrenje se daje u roku od 48 sati u obliku pisane i obrazložene odluke nadležnog pravosudnog tijela.
 7. Ured europskog javnog tužitelja može zatražiti od nadležnog pravosudnog tijela da uhiti ili pritvori osumnjičenika u skladu s nacionalnim pravom.

ODJELJAK 4.

OKONČANJE ISTRAGE I OVLASTI KAZNENOG PROGONA

Članak 27.

Kazneni progon pred nacionalnim sudovima

1. Europski javni tužitelj i delegirani europski tužitelji imaju iste ovlasti kao nacionalni tužitelji s obzirom na kazneni progon i podizanje optužnice, posebno ovlast izjašnjavanja o krivnji, sudjelovanja u prikupljanju dokaza i izvršavanju dostupnih pravnih lijekova.
2. Ako nadležni delegirani europski tužitelj smatra da je istraga završena, on predaje sažetak predmeta s nacrtom optužnice i popisom dokaza europskom javnom tužitelju na preispitivanje. Ako on ne naloži odbacivanje predmeta u skladu s člankom 28., europski javni tužitelj nalaže delegiranom europskom tužitelju da pokrene postupak pred nadležnim nacionalnim sudom podizanjem optužnice ili da ga vrati na daljnju istragu. Ured europskog javnog tužitelja može i sam pokrenuti postupak pred nadležnim nacionalnim sudom.
3. Optužnica predana nadležnom nacionalnom sudu sadržava popis dokaza koji će se izvoditi na suđenju.
4. Europski javni tužitelj bira, savjetujući se s delegiranim europskim tužiteljem koji pokreće postupak i imajući na umu primjereno izvršenje pravde, nadležnost za suđenje i određuje nadležni nacionalni sud uzimajući u obzir sljedeće kriterije:
 - a) mjesto gdje je počinjeno kazneno djelo ili, u slučaju više kaznenih djela, gdje je počinjena većina kaznenih djela;
 - b) mjesto gdje optuženik ima prebivalište;
 - c) mjesto gdje se nalaze dokazi;
 - d) mjesto gdje izravne žrtve imaju prebivalište.

5. Ako je potrebno u svrhe povrata, administrativnog postupanja ili nadzora, Europski javni tužitelj obavješćuje o optužnici nadležna nacionalna tijela, zainteresirane osobe i mjerodavne institucije, tijela i agencije Unije.

Članak 28.

Odbacivanje predmeta

1. Europski javni tužitelj odbacuje predmet ako je kazneni progon postao nemoguć iz jednog od sljedećih razloga:
 - a) smrt osumnjičenika;
 - b) postupanje koje je predmet istrage ne čini kazneno djelo;
 - c) osumnjičenik je dobio oprost ili imunitet;
 - d) nastupila je zastara kaznenog progona;
 - e) osumnjičena osoba već je oslobođena ili osuđena zbog istih činjenica u Uniji ili je predmet riješen u skladu s člankom 29.
2. Europski javni tužitelj može odbaciti predmet na temelju bilo kojeg od sljedećih razloga:
 - a) kazneno je djelo blaže kazneno djelo u skladu s nacionalnim zakonom kojim se provodi *Direktiva 2013/XX/EU o borbi kaznenim pravom protiv prijevare protiv financijskih interesa Unije*;
 - b) nedostatak odgovarajućih dokaza.
3. Ured europskog javnog tužitelja može uputiti predmete koje je odbacio OLAF-u ili nadležnim nacionalnim upravnim ili pravosudnim tijelima radi povrata, administrativnog postupanja ili nadzora.
4. Ako je istraga pokrenuta na temelju informacija koje je dostavila oštećena stranka, Ured europskog javnog tužitelja o tome obavješćuje tu stranku.

Članak 29.

Transakcija

1. Ako predmet nije odbačen i ako bi to moglo biti u službi primjerenog izvršenja pravde, Ured europskog javnog tužitelja može, nakon naknade štete, predložiti osumnjičeniku da plati paušalnu kaznu koja, kada je plaćena, podrazumijeva konačno odbacivanje predmeta (transakcija). Ako se osumnjičenik složi, on Uniji plaća paušalni iznos.
2. Ured europskog javnog tužitelja nadzire prikupljanje financijskih sredstava uključenih u transakciju.
3. Ako je osumnjičenik prihvatio i uplatio transakciju, Ured europskog javnog tužitelja konačno odbacuje predmet i službeno o tome obavješćuje nadležna nacionalna pravosudna i sudbena tijela i nadležne institucije, tijela i agencije Unije.
4. Odbačaj iz stavka 3. ne podliježe sudskom preispitivanju.

ODJELJAK 5. PRIHVATLJIVOST DOKAZA

Članak 30.

Prihvatljivost dokaza

1. Dokazi koje izvodi Ured europskog javnog tužitelja sudu pred kojim se vodi postupak, ako sud smatra da prihvaćanje tih dokaza ne bi imalo negativan utjecaj na pravičnost postupka ili prava obrane sadržana u člancima 47. i 48. Povelje o temeljnim pravima Europske unije, prihvaćaju se na suđenju bez potvrđivanja ili sličnog pravnog postupka čak i ako su u nacionalnom pravu države članice u kojoj se nalazi sud propisana drugačija pravila o prikupljanju i izvođenju takvih dokaza.
2. Kada su dokazi prihvaćeni, to ne utječe na nadležnost nacionalnih sudova da slobodno ocjenjuju dokaze koje izvodi Ured europskog javnog tužitelja na suđenju.

ODJELJAK 6.

ODUZIMANJE

Članak 31.

Postupanje s oduzetom imovinom

Ako je na zahtjev Ureda europskog javnog tužitelja nadležni nacionalni sud odlučio konačnom presudom oduzeti imovinu koja je povezana s kaznenim djelom ili je stečena kaznenim djelom koje je u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja, novčana protuvrijednost takve imovine ili financijskih sredstava prenosi se u proračun Unije u mjeri u kojoj je to potrebno za naknadu štete uzrokovane Uniji.

POGLAVLJE IV. POSTUPOVNI ZAŠTITNI MEHANIZMI

Članak 32.

Opseg prava osumnjičenika i optuženika te drugih uključenih osoba

1. Aktivnosti Ureda europskog javnog tužitelja izvršavaju se uz potpuno poštovanje prava osumnjičenika koja su sadržana u Povelji o temeljnim pravima Europske unije, uključujući pravo na pošteno suđenje i pravo na obranu.
2. Svaki osumnjičenik i optuženik uključen u postupak Ureda europskog javnog tužitelja ima, najmanje, sljedeća postupovna prava koja su propisana u zakonodavstvu Unije i nacionalnom pravu države članice:
 - (a) pravo na tumačenje i prijevod kako je propisano u Direktivi 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća;
 - (b) pravo na informacije i pristup spisima predmeta, kako je propisano u Direktivi 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća;
 - (c) pravo na pristup odvjetniku i pravo komuniciranja s trećim osobama i informiranja trećih osoba u slučaju pritvora, kako je predviđeno u [*Direktivi 2013/xx/EU Europskog parlamenta i Vijeća od xx xxxx 2013. o pravu pristupa odvjetniku u kaznenim postupcima i pravo na komuniciranje nakon uhićenja*];
 - (d) pravo na šutnju i pravo biti smatran nedužnim;
 - (e) pravo na pravnu pomoć;

(f) pravo izvoditi dokaze, imenovati stručnjake i saslušati svjedoke.

3. Osumnjičenici i optuženici imaju prava iz stavka 2. od trenutka kada su osumnjičeni da su počinili kazneno djelo. Kada nadležni nacionalni sud prihvati optužnicu, postupovna prava osumnjičenika i optuženika temelje se na nacionalnom režimu koji se primjenjuje u predmetnom slučaju.
4. Prava iz stavka 2. primjenjuju se i na druge osobe koje nisu osumnjičenici ili optuženici, a koje sasluša Ured europskog javnog tužitelja ako, tijekom ispitivanja, svjedočenja ili saslušanja, ona postane osumnjičena da je počinila kazneno djelo.
5. Ne dovodeći u pitanje prava predviđena u ovom Poglavlju, osumnjičenici i optuženici, kao i druge osobe uključene u postupke Ureda europskog javnog tužitelja, imaju sva postupovna prava koja su im omogućena u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.

Članak 33.

Pravo na šutnju i pravo biti smatran nedužnim

1. Osumnjičenik i optuženik uključeni u postupke Ureda europskog javnog tužitelja imaju, u skladu s nacionalnim pravom, pravo na šutnju prilikom ispitivanja u vezi s kaznenim djelima za koje su osumnjičeni da su počinili, i moraju biti obaviješteni da nemaju obvezu sami sebe teretiti.
2. Osumnjičenik i optuženik smatraju se nedužnima dok im se ne dokaže krivnja u skladu s nacionalnim pravom.

Članak 34.

Pravo na pravnu pomoć

Svaka osoba koja je osumnjičena ili optužena za kazneno djelo u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja ima, u skladu s nacionalnim pravom, pravo dobiti pravnu pomoć besplatno ili djelomično besplatno od strane nacionalnih tijela ako nema dovoljno sredstava sama to platiti.

Članak 35.

Prava u vezi dokaza

1. Osumnjičenik i optuženik imaju, u skladu s nacionalnim pravom, pravo dostaviti dokaze na razmatranje Uredu europskog javnog tužitelja.
2. Osumnjičenik i optuženik imaju, u skladu s nacionalnim pravom, pravo zatražiti od Ureda europskog javnog tužitelja prikupljanje dokaza važnih za istragu, uključujući imenovanje vještaka i saslušanje svjedoka.

POGLAVLJE V. SUDSKO PREISPITIVANJE

Članak 36.

Sudsko preispitivanje

1. Kada donosi postupovne mjere u obnašanju svojih funkcija, Ured europskog javnog tužitelja smatra se nacionalnim nadležnim tijelom u svrhu sudskog preispitivanja.
2. Ako odredbe nacionalnog prava postanu primjenjive temeljem ove Uredbe, te se odredbe ne smatraju odredbama prava Unije u svrhe članka 267. Ugovora.

POGLAVLJE VI. ZAŠTITA PODATAKA

Članak 37.

Obrada osobnih podataka

1. Ured europskog javnog tužitelja može obrađivati automatski ili u strukturiranim ručnim dosjeima u skladu s ovom Uredbom samo osobne podatke iz točke 1. Priloga o osobama koje su, prema nacionalnom zakonodavstvu predmetnih država članica, osumnjičene da su počinile ili da su sudjelovale u počinjenju kaznenog djela koje je u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja ili koje su osuđene za počinjenje takvog kaznenog djela, u sljedeće svrhe:
 - istraga i kazneni progon koji se pokreću u skladu s ovom Uredbom;
 - razmjena informacija s nadležnim tijelima država članica i drugim tijelima Unije u skladu s ovom Uredbom;
 - suradnja s trećim zemljama u skladu s ovom Uredbom.
2. Ured europskog javnog tužitelja može obrađivati samo osobne podatke iz točke 2. Priloga o osobama koje se, prema nacionalnom zakonodavstvu predmetnih država članica, smatraju svjedocima ili žrtvama u istrazi ili progonu u vezi s jednom ili više vrsta kaznenih djela u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja, ili osobama mlađima od 18 godina. Takvi se osobni podaci mogu obrađivati samo ako je to neophodno u svrhe iz stavka 1.
3. U iznimnim slučajevima, Ured europskog javnog tužitelja može, na ograničeno vrijeme koje ne prelazi vrijeme potrebno za zaključenje predmeta u vezi kojeg se obrađuju podaci, obrađivati osobne podatke koji nisu oni iz stavaka 1. i 2., ali su povezani s okolnostima kaznenog djela jer su neposredno važni za i uključeni u istrage koje su u tijeku i koje provodi Ured europskog javnog tužitelja te ako je njihova obrada neophodna u svrhe iz stavka 1., pod uvjetom da se obrada takvih podataka odvija u skladu s ovom Uredbom. Službenik za zaštitu podataka iz članka 41. odmah se obavješćuje o primjeni ovog stavka.
4. Ured europskog javnog tužitelja može obrađivati osobne podatke koji se obrađuju automatski ili na druge načine i koji otkrivaju podatke o rasnom ili etničkom podrijetlu, političkim uvjerenjima, vjerskim ili filozofskim uvjerenjima, članstvu u sindikatima i podatke o zdravlju ili seksualnom životu samo kada su ti podaci neophodni za njegove istrage i ako nadopunjuju druge već obrađene osobne podatke. Službenik za zaštitu podataka odmah se obavješćuje o primjeni ovog stavka. Takvi se podaci ne mogu obrađivati u Indeksu iz članka 22. stavka 4. Ako se takvi drugi podaci odnose na svjedoke ili žrtve u smislu stavka 2., odluku o njihovoj obradi donosi Europski javni tužitelj.
5. Uredba (EZ) br. 45/2001 primjenjuje se na obradu osobnih podataka od strane UEJT-a u kontekstu njegovih aktivnosti. Ovom se Uredbom posebno opisuje i nadopunjuje Uredba (EZ) br. 45/2001 u odnosu na operativne osobne podatke.

Članak 38.

Rokovi za pohranu osobnih podataka

1. Osobni podaci koje obrađuje Ured europskog javnog tužitelja ne smiju se pohranjivati duže od prvog primjenjivog datuma između sljedećih datuma:
 - a) datuma kada je zabranjen progon zbog zastare u svim državama članicama koje su uključene u istragu i progon;

- b) datuma kada je osoba oslobođena i kada je sudska odluka postala konačna;
 - c) tri godine nakon datuma kada je postala konačna sudska presuda u posljednjoj državi članici koja je uključena u istragu ili kazneni progon;
 - d) datuma kada je Ured europskog javnog tužitelja utvrdio da više nije nužno da nastavi s istragom ili kaznenim progonom.
2. Poštovanje rokova za pohranu iz stavka 1. stalno se provjerava prikladnom automatskom obradom. Ipak, svake se tri godine od unosa podataka preispituje potreba za njihovom pohranom. Ako su podaci o osobama iz Priloga pohranjeni duže od pet godina, o tome mora biti obaviješten Europski nadzornik za zaštitu podataka.
 3. Po isteku jednog od rokova za pohranu iz stavka 1., Ured europskog javnog tužitelja preispituje potrebu za dužom pohranom podataka radi izvršavanja zadaća i može, odstupajući od pravila, odlučiti pohraniti podatke do sljedećeg preispitivanja. Razlozi za dužu pohranu moraju biti opravdani i zabilježeni. Ako nije donesena odluka o daljnjoj pohrani osobnih podataka, ti se podaci nakon tri godine automatski brišu.
 4. Ako su, u skladu sa stavkom 3., podaci pohranjeni nakon datuma iz stavka 1., Europski nadzornik za zaštitu podataka svake tri godine preispituje potrebu za pohranom tih podataka.
 5. Ako postoji dosje koji sadržava neautomatizirane i nestrukturirane podatke, po isteku roka za pohranu posljednje stavke automatiziranih podataka iz dosjea uništavaju se svi dokumenti iz datoteke i svi primjerci.

Članak 39.

Evidentiranje i dokumentacija

1. U svrhe provjere zakonitosti obrade podataka, samopraćenja i osiguravanja odgovarajućeg integriteta i sigurnosti podataka, Ured europskog javnog tužitelja vodi evidenciju o prikupljanju, izmjeni, pristupu, otkrivanju, kombiniranju ili brisanju osobnih podataka koji se koriste u operativne svrhe. Takva evidencijaili dokumentacija briše se nakon 18 mjeseci, osim ako su podaci potrebni i dalje za kontrolu koja je u tijeku.
2. Evidencija i dokumentacija pripremljena u skladu sa stavkom 1. priopćuje se na zahtjev Europskom nadzorniku za zaštitu podataka. Europski nadzornik za zaštitu podataka te informacije koristi samo u svrhu nadzora zaštite podataka, osiguravanja odgovarajuće obrade podataka te integriteta i sigurnosti podataka.

Članak 40.

Ovlašteni pristup osobnim podacima

Samo europski javni tužitelj, delegirani europski tužitelji i njihovo ovlašteno osoblje mogu, u svrhe ispunjavanja svojih zadaća i u okvirima predviđenima ovom Uredbom, imati pristup osobnim podacima koje Ured europskog javnog tužitelja obrađuje u svrhu svojih operativnih zadaća.

Članak 41.

Službenik za zaštitu podataka

1. Europski javni tužitelj imenuje službenika za zaštitu podataka u skladu s člankom 24. Uredbe (EZ) br. 45/2001.
2. Kako bi ispunio obveze iz članka 24. Uredbe (EZ) br. 45/2001, službenik za zaštitu podataka mora:
 - a) osigurati čuvanje pisane evidencije o prijenosu osobnih podataka;

- b) surađivati s osobljem Ureda europskog javnog tužitelja koje je odgovorno za postupke, osposobljavanje i savjete u vezi s obradom podataka;
 - c) pripremiti godišnje izvješće i to izvješće priopćiti europskom javnom tužitelju i Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.
- 3. Prilikom izvršavanja svojih zadaća, službenik za zaštitu podataka ima pristup svim podacima koje obrađuje Ured europskog javnog tužitelja i svim prostorijama Ureda.
 - 4. Osoblje Ureda europskog javnog tužitelja koje pomaže službeniku za zaštitu podataka u izvršavanju njegovih dužnosti ima pristup osobnim podacima koje on obrađuje i njegovim prostorijama u mjeri u kojoj je to nužno za izvršavanje njihovih zadaća.
 - 5. Ako službenik za zaštitu podataka smatra da se ne poštuju odredbe Uredbe (EZ) br. 45/2001 ili ove Uredbe u vezi s obradom osobnih podataka, on obavješćuje europskog javnog tužitelja i traži od njega da riješi problem nepoštovanja u određenom roku. Ako europski javni tužitelj ne riješi problem nepoštovanja u određenom roku, službenik za zaštitu podataka problem prosljeđuje Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.
 - 6. Europski javni tužitelj donosi provedbena pravila iz članka 24. stavka 8. Uredbe (EZ) br. 45/2001.

Članak 42.

Načini ostvarivanja prava pristupa

- 1. Svaki subjekt obrade podataka može ostvarivati pravo pristupa osobnim podacima u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 a posebno njezinim člankom 13.
- 2. Ako je pravo pristupa ograničeno u skladu s člankom 20. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 45/2001, Ured europskog javnog tužitelja pisanim putem obavješćuje subjekt obrade podataka u skladu s člankom 20. stavkom 3. Informacije o glavnim razlozima na kojima se temelji primjena ograničenja mogu se ispustiti ako bi davanje takvih informacija ograničenje lišilo njegova učinka. Subjekt obrade podataka mora biti obaviješten barem to tome da su izvršene sve potrebne provjere od strane Europskog nadzornika za zaštitu podataka.
- 3. Ured europskog javnog tužitelja bilježi osnove za izostavljanje priopćavanja glavnih razloga na kojima se temelji ograničenje iz stavka 2.
- 4. Ako prilikom primjene članaka 46. i 47. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europski nadzornik za zaštitu podataka provjerava zakonitost obrade koju izvršava Ured europskog javnog tužitelja, on obavješćuje subjekt obrade podataka barem o tome da su izvršene sve potrebne provjere od strane Europskog nadzornika za zaštitu podataka..

Članak 43.

Pravo na ispravljanje, brisanje i ograničenja obrade

- 1. Ako je osobne podatke koje obrađuje Ured europskog javnog tužitelja potrebno ispraviti, brisati ili njihova obrada mora biti ograničena u skladu s člancima 14., 15. i 16. Uredbe (EZ) br. 45/2001, Ured europskog javnog tužitelja ispravlja, briše ili ograničava obradu takvih podataka.
- 2. U slučajevima iz članaka 14., 15. ili 16. Uredbe (EZ) br. 45/2001, svi adresati takvih podataka obavješćuju se o tome u skladu s člankom 17. Uredbe (EZ) br. 45/2001. U skladu s pravilima koja se na njih primjenjuju, adresati zatim ispravljaaju, brišu ili ograničavaju obradu tih podataka u njihovim sustavima.

3. Ured europskog javnog tužitelja obavješćuje subjekt obrade podataka u pisanom obliku bez odlaganja i u svakom slučaju u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva da su podaci koji se odnose na njega ispravljeni, izbrisani ili je njihova obrada ograničena.
4. Ured europskog javnog tužitelja obavješćuje subjekt obrade podataka pismenim putem o odbijanju ispravka, brisanja ili ograničenja obrade i o mogućnosti podnošenja žalbe Europskom nadzorniku za zaštitu podataka te traženja pravnog lijeka.

Članak 44.

Odgovornost u pitanjima obrade podataka

1. Ured europskog javnog tužitelja obrađuje osobne podatke na takav način da se može utvrditi koje je tijelo dostavilo podatke ili odakle su dobiveni osobni podaci.
2. Europski javni tužitelj odgovoran je za usklađenost s Uredbom (EZ) br. 45/2001 i sa ovom Uredbom. Odgovornost za zakonitost prijenosa osobnih podataka dostavljenih Uredu europskog javnog tužitelja snosi pružatelj osobnih podataka i Ured europskog javnog tužitelja za osobne podatke koji su dostavljeni državama članicama, tijelima Unije i trećim zemljama ili organizacijama.
3. U skladu s drugim odredbama ove Uredbe, Ured europskog javnog tužitelja odgovoran je za sve podatke koje obrađuje.

Članak 45.

Suradnja između Europskog nadzornika za zaštitu podataka i nacionalnih tijela za zaštitu podataka

1. Europski nadzornik za zaštitu podataka djeluje u bliskoj suradnji s nacionalnim tijelima koja su odgovorna za nadzor zaštite podataka u pogledu posebnih pitanja koja zahtijevaju uključenost nacionalnih tijela, posebno ako Europski nadzornik za zaštitu podataka ili nacionalno tijelo odgovorno za nadzor podataka utvrde velike razlike među praksama država članica ili potencijalne nezakonite prijenose putem komunikacijskih kanala Ureda europskog javnog tužitelja ili u kontekstu pitanja koja postavljaju jedno ili više nacionalnih nadzornih tijela o provedbi i tumačenju ove Uredbe.
2. U slučajevima iz stavka 1., Europski nadzornik za zaštitu podataka i nacionalna tijela nadležna za nadzor zaštite podataka, mogu, djelujući u okviru svojih nadležnosti, razmjenjivati odgovarajuće podatke, međusobno si pomagati u izvršavanju revizija i inspekcija, ispitivati probleme u tumačenju ili primjeni ove Uredbe, proučavati probleme u vezi s izvršavanjem neovisnog nadzora ili u vezi s izvršavanjem prava subjekata obrade podataka, pripremati usklađene prijedloge za zajednička rješenja za sve probleme i promicati svijest o zaštiti podataka, u skladu s potrebama.
3. Nacionalna nadzorna tijela i Europski nadzornik za zaštitu podataka sastaju se u svrhe iz ovog članka, prema potrebi. Troškovi i servisiranje tih sastanaka idu na račun Europskog nadzornika za zaštitu podataka. Poslovnik se donosi na prvom sastanku. Daljnje metode rada razvijaju se zajednički prema potrebi.

Članak 46.

Pravo podnošenja pritužbi Europskom nadzorniku za zaštitu podataka

1. Ako subjekt obrade podataka uloži pritužbu u skladu s člankom 32. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 koja se odnosi na odluku iz članka 43., Europski nadzornik za zaštitu podataka savjetuje se s nacionalnim nadzornim tijelima ili nadležnim pravosudnim tijelom u državi članici koja je bila izvor podataka ili državnom članicom koja je izravno uključena. Odluka

Europskog nadzornika za zaštitu podataka, koja može uključivati odbijanje pružanja informacija, donosi se u suradnji s nacionalnim nadzornim tijelom ili nadležnim pravosudnim tijelom.

2. Ako se pritužba odnosi na obradu podataka dostavljenih Uredu europskog javnog tužitelja od strane tijela Unije, trećih zemalja ili organizacija ili privatnih stranaka, Europski nadzornik za zaštitu podataka osigurava da Ured europskog javnog tužitelja provede potrebne provjere.

Članak 47.

Odgovornost za neovlaštenu ili neispravnu obradu podataka

1. Ured europskog javnog tužitelja odgovara, u skladu s člankom 340. Ugovora, za bilo kakvu štetu uzrokovanu pojedincu kao rezultat neovlaštene ili neispravne obrade podataka.
2. Prigovori protiv Ureda europskog javnog tužitelja u odnosu na odgovornost iz stavka 1. podnose se Sudu EU-a u skladu s člankom 268. Ugovora.

POGLAVLJE VII.

FINANCIJSKE ODREDBE I ODREDBE VEZANE UZ OSOBLJE

ODJELJAK 1.

FINANCIJSKE ODREDBE

Članak 48.

Financijski izvršitelji

1. Europski javni tužitelj odgovoran je za donošenje odluka o financijskim i proračunskim pitanjima.
2. Zamjenik kojeg imenuje Ured europskog javnog tužitelja u skladu s člankom 6. stavkom 3. odgovoran je za provedbu proračuna Ureda europskog javnog tužitelja kao dužnosnik za ovjeravanje.

Članak 49.

Proračun

1. Procjene svih prihoda i rashoda Ureda europskog javnog tužitelja pripremaju se za svaku financijsku godinu, koja odgovara kalendarskoj godini, i prikazuju se u proračunu.
2. Proračun Ureda europskog javnog tužitelja uravnotežen je u smislu prihoda i rashoda.
3. Ne dovodeći u pitanje druge resurse, prihod Ureda europskog javnog tužitelja uključuje:
 - a) doprinos Unije unesen u opći proračun Unije;
 - b) naknade za publikacije i usluge koje pruža Ured europskog tužitelja.
4. Rashodi Ureda europskog javnog tužitelja uključuju naknade osoblju, administrativne troškove i troškove infrastrukture i operativne troškove.
5. Ako delegirani europski tužitelji djeluju u okvirima zadaća Ureda europskog javnog tužitelja, odgovarajući rashodi vezani uz te aktivnosti smatraju se operativnim rashodima..

Članak 50.

Donošenje proračuna

1. Svake godine zamjenik europskog javnog tužitelja iz članka 48. priprema privremeni nacrt procjene prihoda i rashoda Ureda europskog javnog tužitelja za sljedeću finacijsku godinu. Europski javni tužitelj, na temelju tog nacrta, priprema privremeni nacrt procjene prihoda i rashoda Ureda europskog javnog tužitelja za sljedeću finacijsku godinu.
2. Privremeni nacrt procjene prihoda i rashoda Ureda europskog javnog tužitelja šalje se Komisiji najkasnije 31. siječnja svake godine. Europski javni tužitelj Komisiji do 31. ožujka šalje konačni nacrt procjene, koji uključuje nacrt plana radnih mjesta.
3. Komisija šalje izvješće o procjeni Europskom parlamentu i Vijeću (tijelu nadležnom na proračun) zajedno s nacrtom općeg proračuna Unije.
4. Na temelju izvješća o procjeni, Komisija unosi u nacrt općeg proračuna Unije procjene koje smatra potrebnima za plan radnih mjesta i za iznos doprinosa koji će se naplatiti iz općeg proračuna te ga dostavlja tijelu nadležnom za proračun u skladu s člancima 313. i 314. Ugovora.
5. Tijelo nadležno za proračun odobrava sredstva za doprinose Uredu europskog javnog tužitelja.
6. Tijelo nadležno za proračun donosi plan radnih mjesta Ureda europskog javnog tužitelja.
7. Europski javni tužitelj donosi proračun Ureda europskog javnog tužitelja. On postaje konačan nakon konačnog donošenja općeg proračuna Unije. Proračun se prilagođava prema potrebi.
8. O svakom građevinskom projektu koji bi mogao imati znatan utjecaj na proračun, Ured europskog javnog tužitelja obavještuje Europski parlament i Vijeće što je prije moguće u skladu s odredbama članka 203. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.
9. Osim u slučajevima više sile iz članka 203. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, Europski parlament i Vijeće odlučuju o građevinskom projektu u roku od četiri tjedna od njegova primitka od strane obiju institucija. Građevinski projekt smatra se odobrenim po isteku tog razdoblja od četiri tjedna, osim ako Europski parlament i Vijeće u tome roku donesu odluku kojom odbijaju prijedlog. Ako Europski parlament ili Vijeće izraze opravdanu zabrinutost u roku od ta četiri tjedna, to se razdoblje produžava jednom za dva tjedna. Ako Europski parlament i Vijeće donesu odluku protiv građevinskog projekta, Ured europskog javnog tužitelja povlači prijedlog i može podnijeti novi.
10. Ured europskog javnog tužitelja može financirati projekt stjecanja objekta zajmom koji podliježe prethodnom odobrenju proračunskog tijela u skladu s člankom 203. stavkom 8. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

Članak 51.

Izvršavanje proračuna

1. Zamjenik europskog javnog tužitelja iz članka 48., djelujući kao dužnosnik za ovjeravanje Ureda europskog javnog tužitelja, izvršava proračun u svojoj nadležnosti i u okvirima odobrenima u proračunu.
2. Zamjenik europskog javnog tužitelja iz članka 48. šalje tijelu nadležnom za proračun sve informacije važne za nalaze u postupku ocjenjivanja.

Članak 52.

Podnošenje financijskih izvještaja i razrješnica

1. Računovodstveni službenik Eurjusta djeluje kao računovodstveni službenik Ureda europskog javnog tužitelja u provedbi njegova proračuna. Moraju se osigurati uvjeti za izbjegavanje sukoba interesa.
2. Do 1. ožujka nakon svake financijske godine računovodstveni službenik Ureda europskog javnog tužitelja šalje privremeni izvještaj računovodstvenom službeniku Komisije i Revizorskom sudu.
3. Ured europskog javnog tužitelja šalje izvještaj o proračunskom i financijskom upravljanju Europskom parlamentu, Vijeću i Revizorskom sudu do 31. ožujka sljedeće financijske godine.
4. Do 31. ožujka nakon svake financijske godine, računovodstveni službenik Komisije šalje Revizorskom sudu privremeni financijski izvještaj Ureda europskog javnog tužitelja konsolidiran s izvještajima Komisije.
5. U skladu s člankom 148. stavkom 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, Revizorski sud do 1. lipnja sljedeće godine daje svoja opažanja o privremenom financijskom izvještaju Ureda europskog javnog tužitelja.
6. Po primitku opažanja Revizorskog suda o privremenom izvještaju Ureda europskog javnog tužitelja u skladu s člankom 148. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, računovodstveni službenik Ureda europskog javnog tužitelja priprema završni financijski izvještaj u okvirima vlastitih nadležnosti.
7. Računovodstveni službenik Ureda europskog javnog tužitelja, do 1. srpnja nakon svake financijske godine, šalje završni financijski izvještaj Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu.
8. Završni financijski izvještaji Ureda europskog javnog tužitelja objavljuje se u Službenom listu Europske unije do 15. studenoga sljedeće godine.
9. Zamjenik Europskog javnog tužitelja iz članka 48. šalje Revizorskom sudu odgovor na njegova opažanja najkasnije do 30. rujna sljedeće godine. Odgovori Ureda europskog javnog tužitelja istovremeno se šalju Komisiji.
10. Zamjenik europskog javnog tužitelja iz članka 48. predaje Europskom parlamentu, na njegov zahtjev, sve informacije koje su potrebne za primjenu postupka davanja razrješnice za predmetnu financijsku godinu u skladu s člankom 165. stavkom 3. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.
11. Na preporuku Vijeća koje djeluje kvalificiranom većinom, Europski parlament, prije 15. svibnja godine $N + 2$, daje razrješnicu zamjeniku europskog javnog tužitelja iz članka 48. u odnosu na provedbu proračuna za godinu N .

Članak 53.

Financijska pravila

Financijska pravila koja se primjenjuju na Ured europskog javnog tužitelja donosi Europski javni tužitelj u skladu s [Uredbom 2343/2002 od 23. prosinca 2002. o okvirnoj financijskoj uredbi za tijela iz članka 185. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica] i nakon savjetovanja s Komisijom. Oni ne odstupaju od [Uredbe 2343/2002] osim ako je to odstupanje potrebno za rad Ureda europskog javnog tužitelja i ako je Komisija dala svoju prethodnu suglasnost.

ODJELJAK 2.

ODREDBE O OSOBLJU

Članak 54.

Opće odredbe

1. Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije⁹ i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europske unije i pravila koja se donose u dogovoru između institucija Europske unije za provedbu tog Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika primjenjuju se na Ured europskog javnog tužitelja, osim ako u ovom Odjeljku nije predviđeno drugačije.
2. Ovlasti koje se Pravilnikom o osoblju i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika prenose na tijelo za imenovanje u odnosu na sklapanje ugovora o radu europski javni tužitelj primjenjuje na osoblje Ureda europskog javnog tužitelja.
3. Europski javni tužitelj donosi prikladna provedbena pravila za Pravilnik o osoblju i Uvjete zaposlenja ostalih službenika u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju. Ured europskog javnog tužitelja donosi i plan zapošljavanja kao dio programskog dokumenta.
4. Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije primjenjuje se na Ured europskog javnog tužitelja i njegovo osoblje.
5. Delegirani europski javni tužitelji zapošljavaju se kao posebni savjetnici u skladu s člancima 5., 123. i 124. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije. Nadležna nacionalna tijela olakšavaju obnašanje funkcija delegiranih europskih tužitelja u skladu s ovom Uredbom i suzdržavaju se od radnji ili politika koje bi mogle imati negativan utjecaj na njihovu karijeru i položaj u nacionalnom pravosudnom sustavu. Nadležna nacionalna tijela delegiranim europskim tužiteljima daju sredstva i opremu koji su nužni za obnašanje njihovih funkcija u skladu s ovom Uredbom te osiguravaju njihovu potpunu integraciju u nacionalna tužiteljstva.

Članak 55.

Upućeni nacionalni stručnjaci i drugo osoblje

1. Ured europskog javnog tužitelja može koristiti upućene nacionalne stručnjake ili druge osobe izvan radnog odnosa. Upućeni nacionalni stručnjaci u nadležnosti su europskog javnog tužitelja prilikom izvršavanja zadaća u vezi s funkcijama Ureda europskog javnog tužitelja.
2. Europski javni tužitelj donosi odluku o pravilima za upućivanje nacionalnih stručnjaka u Ured europskog javnog tužitelja i dodatne provedbene odredbe, prema potrebi.

⁹ Uredba Vijeća br. 31 (EEZ), 11 (Euratom) od 18. prosinca 1961. godine o Pravilniku o osoblju za dužnosnike i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika Europske ekonomske zajednice i Europske zajednice za atomsku energiju, SL P 045, 14.6.1962., str. 1385., kako je izmijenjena, posebno Uredbom Vijeća 259/68, od 29. veljače 1968. (SL L 56, 4.3.1968., str. 1.), koja je naknadno izmijenjena.

POGLAVLJE VIII.

ODREDBE O ODNOSIMA UREDA EUROPSKOG JAVNOG TUŽITELJA S NJEGOVI PARTNERIMA

ODJELJAK 1.

ZAJEDNIČKE ODREDBE

Članak 56.

Zajedničke odredbe

1. Ako je to potrebno za izvršavanje njegovih zadaća, Ured europskog javnog tužitelja može uspostaviti i održavati suradnju s tijelima ili agencijama Unije u skladu s ciljevima tih tijela ili agencija, nadležnim tijelima trećih zemalja, međunarodnim organizacijama i Međunarodnom organizacijom kriminalističke policije (Interpol).
2. Ako je to važno za izvršavanje njegovih zadaća, Ured europskog javnog tužitelja može, u skladu s člankom 61., izravno razmjenjivati sve informacije, osim osobnih podataka, s tijelima iz stavka 1.
3. Ured europskog javnog tužitelja može primati, u skladu s člankom 4. Uredbe (EZ) br. 45/2001, i obrađivati osobne podatke zaprimljene od tijela iz stavka 1. u mjeri u kojoj je to potrebno za izvršavanje njegovih zadaća i u skladu s odredbama odjeljka 3.
4. Ured europskog javnog tužitelja može prenositi osobne podatke trećim zemljama, međunarodnim organizacijama i Interpolu samo ako je to potrebno za sprječavanje i suzbijanje kaznenih djela koja su u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja i u skladu s ovom Uredbom.
5. Daljnje prenošenje trećim osobama osobnih podataka koje su od Ureda europskog javnog tužitelja dobile države članice, tijela ili agencija Unije, treće zemlje i međunarodne organizacije ili Interpol zabranjeno je osim ako je Ured europskog javnog tužitelja dao izričitu suglasnost nakon razmatranja okolnosti pojedinog predmeta i u posebne svrhe koje nisu u suprotnosti sa svrhom u koju su podaci preneseni.

ODJELJAK 2.

ODNOSI S PARTNERIMA

Članak 57.

Odnosi s Eurojustom

1. Ured europskog javnog tužitelja uspostavlja i održava poseban odnos s Eurojustom na temelju bliske suradnje i razvoja međusobnih operativnih i administrativnih veza te veza upravljanja navedenih u nastavku.
2. Ured europskog javnog tužitelja može se u operativnim pitanjima povezati s Eurojustom u slučajevima prekograničnih i složenih predmeta na sljedeće načine:
 - a) razmjenom informacija o svojim istragama, uključujući razmjenu osobnih podataka, posebno kada otkrivaju elemente koji su izvan materijalne ili teritorijalne nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja;
 - b) tražeći od Eurojusta ili njegovih nadležnih nacionalnih članova da sudjeluju u koordinaciji određenih istražnih radnji u odnosu na posebne vidove koji su izvan teritorijalne ili materijalne nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja;

- c) tražeći od Eurojusta da olakša dogovor između Ureda europskog javnog tužitelja i država članica o sporednoj nadležnosti u skladu s člankom 13. ne dovodeći u pitanje moguću odluku pravosudnog tijela predmetne države članice koje je nadležno donijeti odluku o tome pitanju;
 - d) tražeći od Eurojusta i njegovih nadležnih nacionalnih članova da primijene ovlasti koje im je dalo zakonodavstvo Unije ili nacionalno pravo u odnosu na posebne istražne radnje koje su izvan materijalne ili teritorijalne nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja;
 - e) razmjenom informacija s Eurojustom ili njegovim nadležnim nacionalnim članovima o odlukama o kaznenom progonu iz članaka 27., 28. i 29. prije njihova podnošenja Europskom javnom tužitelju u slučajevima kada to može utjecati na nadležnost Eurojusta i kada je to prikladno u svjetlu Eurojustove prethodne uključenosti u predmet;
 - f) tražeći od Eurojusta i njegovih nadležnih nacionalnih članova da pruže potporu kod prijenosa odluka ili zahtjeva za uzajamnu pravnu pomoć državama članicama Eurojusta koje ne sudjeluju u osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja i trećim zemljama te njihovu izvršavanju u tim državama.
3. Ured europskog javnog tužitelja ima pristup mehanizmima za automatsku uzajamnu provjeru podataka u Eurojustovu sustavu vođenja predmeta. Kada se podaci uneseni u sustav vođenja predmeta od strane Ureda europskog javnog tužitelja podudaraju s podacima koje je unio Eurojust, činjenica da postoji podudaranje priopćuje se Eurojustu i Uredu europskog javnog tužitelja te državi članici koja je dostavila podatke Eurojustu. Ako je podatke dostavila treća zemlja, Eurojust o podudaranju obavješćuje samo tu treću zemlju uz pristanak Ureda europskog javnog tužitelja.
4. Suradnja uspostavljena u skladu sa stavkom 1. podrazumijeva razmjenu informacija, uključujući osobne podatke. Svi tako razmijenjeni podaci koriste se samo u svrhe za koje su dostavljeni. Svako drugo korištenje podataka dopušteno je samo ako je u okviru mandata tijela koje prima podatke i podliježe prethodnom odobrenju tijela koje je dostavilo podatke.
5. Ured europskog javnog tužitelja određuje koji će zaposlenici imati pristup rezultatima iz mehanizma uzajamne provjere i o tome obavješćuje Eurojust.
6. Ured europskog javnog tužitelja oslanja se na potporu i resurse administrativne službe Eurojusta. Pojediniosti ovog rješenja uređuju se sporazumom. Eurojust pruža sljedeće usluge Uredu europskog javnog tužitelja:
- a) tehničku potporu za pripremu godišnjeg proračuna, programskog dokumenta koji sadržava godišnje i višegodišnje programe i plana upravljanja;
 - b) tehničku potporu za zapošljavanje i upravljanje karijerom;
 - c) sigurnosne usluge;
 - d) usluge informacijske tehnologije;
 - e) usluge financijskog upravljanja, računovodstva i revizije;
 - f) sve druge usluge od općeg interesa.

Članak 58.

Odnosi s institucijama agencijama i drugim tijelima Unije

1. Ured europskog javnog tužitelja uspostavlja poseban odnos s Europolom.

2. Suradnja uspostavljena u skladu sa stavkom 1. podrazumijeva razmjenu informacija, uključujući osobne podatke. Svi tako razmijenjeni podaci koriste se samo u svrhe u koje su dostavljeni. Podaci se mogu koristiti u druge svrhe samo ako je ta uporaba u okviru mandata tijela koje prima podatke i uz prethodno odobrenje tijela koje je dostavilo podatke.
3. Ured europskog javnog tužitelja surađuje s Komisijom, uključujući OLAF, u svrhu provedbe obveza iz članka 325. stavka 3. Ugovora. U tu svrhu, oni sklapaju sporazum kojim se propisuju načini suradnje.
4. Ured europskog javnog tužitelja uspostavlja i održava suradnju s institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije.

Članak 59.

Odnosi s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama

1. Ured europskog javnog tužitelja može uspostaviti suradnju s tijelima iz članka 56. stavka 1. Takva suradnja može posebno uključivati razmjenu strateških informacija i upućivanje časnika za vezu u Ured europskog javnog tužitelja.
2. Ured europskog javnog tužitelja može odrediti, u dogovoru s nadležnim tijelima, točke za kontakt u trećim zemljama radi lakše suradnje.
3. U skladu s člankom 218. Ugovora, Europska komisija može dostaviti Vijeću prijedloge za pregovaranje o sporazumima s jednom ili više trećih zemalja koji se odnose na suradnju između Ureda europskog javnog tužitelja i nadležnih tijela tih trećih zemalja u odnosu na pravnu pomoć u kaznenim stvarima i izručivanje u predmetima koji su u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja.
4. U odnosu na kaznena djela u okviru njegove materijalne nadležnosti, države članice mogu priznati Ured europskog javnog tužitelja kao nadležno tijelo u svrhe provedbe njihovih međunarodnih sporazuma o pravnoj pomoći u kaznenim stvarima i izručivanju ili, ako je potrebno, izmijeniti te međunarodne sporazume kako bi se osiguralo da Ured europskog javnog tužitelja može obnašati svoje funkcije na temelju takvih sporazuma prilikom izvršavanja zadaća u skladu s člankom 75. stavkom 2.

ODJELJAK 3.

PRIJENOS OSOBNIH PODATAKA

Članak 60.

Prijenos osobnih podataka tijelima ili agencijama Unije

Podložno ograničenjima iz ove Uredbe, Ured europskog javnog tužitelja može izravno prenositi osobne podatke tijelima ili agencijama Unije ako je to potrebno za izvršavanje njegovih zadaća ili zadaća tijela ili agencije Unije primatelja podataka.

Članak 61.

Prijenos osobnih podataka trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama

1. Ured europskog javnog tužitelja može prenijeti osobne podatke tijelu treće zemlje ili međunarodnoj organizaciji ili Interpolu, ako je to potrebno za izvršavanje njegovih zadaća, samo na temelju:
 - a) odluke Komisije koja je donesena u skladu s [člancima 25. i 31. Direktive 95/46/EZ] da ta zemlja ili međunarodna organizacija ili sektor za obradu u toj trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji osigurava odgovarajuću razinu zaštite (odluka o prikladnosti); ili

- b) međunarodnog sporazuma koji je sklopljen između Unije i te treće zemlje ili međunarodne organizacije u skladu s člankom 218. Ugovora, kojim se osiguravaju prikladni zaštitni mehanizmi u vezi sa zaštitom privatnosti i temeljnih prava i sloboda ljudi.

Za takav prijenos nije potrebno dodatno odobrenje.

Ured europskog javnog tužitelja može sklopiti sporazum o suradnji za provedbu takvih sporazuma ili odluka o prikladnosti.

- 2. Odstupajući od stavka 1., Ured europskog javnog tužitelja može odobriti prijenos osobnih podataka trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama ili Interpolu u odnosu na pojedinačne predmete ako:
 - a) je prijenos podataka neophodan radi zaštite bitnih interesa Unije, uključujući njezine financijske interese, u okviru ciljeva Ureda europskog javnog tužitelja;
 - b) je prijenos podataka neophodan radi sprječavanja neposredne opasnosti povezane sa zločinom ili terorističkim kaznenim djelima;
 - c) je prijenos nužan ili propisan zakonom radi važnog općeg javnog interesa Unije ili njezinih država članica, u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom, ili radi podnošenja, ostvarivanja ili obrane pravnih zahtjeva; ili
 - d) je prijenos nužan radi zaštite vitalnih interesa subjekta obrade podataka ili druge osobe.
- 3. Nadalje, europski javni tužitelj može, u dogovoru s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka, odobriti niz prijenosa u skladu s navedenim točkama a) do d), uzimajući u obzir postojanje zaštitnih mehanizama u odnosu na zaštitu privatnosti i temeljnih prava i sloboda osoba, u razdoblju koje ne prelazi godinu dana i može se obnoviti.
- 4. Europski nadzornik za zaštitu podataka obavješćuje se o slučajevima primjene stavka 3.
- 5. Ured europskog javnog tužitelja može prenositi administrativne osobne podatke u skladu s člankom 9. Uredbe (EZ) br. 45/2001.

POGLAVLJE IX. OPĆE ODREDBE

Članak 62.

Pravni položaj i uvjeti rada

- 1. U svakoj državi članici Ured europskog javnog tužitelja ima najširu pravnu sposobnost koja se dodjeljuje pravnim osobama u skladu s njihovim pravom. On može stjecati pokretnu i nepokretnu imovinu i njome raspolagati te biti stranka u pravnim postupcima.
- 2. Potrebna rješenja u vezi sa smještajem za Ured europskog javnog tužitelja i objektima koje na raspolaganje stavlja država članica domaćin, zajedno s pravilima koja se u toj državi članici primjenjuju na europskog javnog tužitelja, njegove zamjenike i njihovo osoblje i članove njihovih obitelji propisuju se u sporazumu o sjedištu koji se sklapa između Ureda europskog javnog tužitelja i države članice domaćina najkasnije [2 godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe].
- 3. Država članica koja je domaćin Ureda europskog javnog tužitelja osigurava najbolje moguće uvjete za rad Ureda europskog javnog tužitelja, uključujući višejezično, europski usmjereno školovanje i odgovarajuće prometne veze.

Članak 63.

Uređivanje pitanja jezika

1. Na akte predviđene u člancima 7. i 72. primjenjuje se Uredba br. 1¹⁰
2. Usluge prevođenja za potrebe funkcioniranja Ureda europskog javnog tužitelja pruža Prevoditeljski centar za tijela Europske unije.

Članak 64.

Povjerljivost

1. Na europskog javnog tužitelja, zamjenike i osoblje, delegirane europske tužitelje i njihovo nacionalno osoblje primjenjuje se obveza povjerljivosti u odnosu na podatke koje su saznali tijekom izvršavanja svojih zadaća.
2. Obveza povjerljivosti primjenjuje se na sve osobe i sva tijela koja su pozvana da rade s Uredom europskog javnog tužitelja.
3. Obveza povjerljivosti primjenjuje se i nakon predstanka mandata ili radnog odnosa ili prestanka rada osoba iz stavaka 1. i 2.
4. Obveza povjerljivosti primjenjuje se na sve podatke koje je primio Ured europskog javnog tužitelja, osim ako su podaci već objavljeni ili su dostupni javnosti.
5. Na članove i osoblje Europskog nadzornika za zaštitu podataka primjenjuje se obveza povjerljivosti u odnosu na sve podatke koje su saznali tijekom izvršavanja svojih zadaća.

Članak 65.

Transparentnost

1. Uredba (EZ) br. 1049/2001 primjenjuje se na dokumente koji su vezani uz upravne zadaće Ureda europskog javnog tužitelja.
2. Europski javni tužitelj u roku od šest mjeseci od datuma uspostavljanja dužnosti donosi podrobna pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1049/2001.
3. Odluke koje Ured europskog javnog tužitelja donese u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 mogu biti predmet prigovora Ombudsmanu ili postupka pred Sudom Europske unije, u skladu s uvjetima iz članka 228. i 263. Ugovora.

Članak 66.

OLAF i Europski revizorski sud

1. U cilju lakše borbe protiv prijevare, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti iz Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća¹¹, u roku od šest mjeseci od datuma kada Ured europskog javnog tužitelja počne s radom, on pristupa Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. o unutarnjim istragama koje provodi OLAF i donosi odgovarajuće odredbe koje se primjenjuju na sve zaposlenike Ureda europskog javnog tužitelja na temelju predložka iz Priloga tome Sporazumu.
2. Europski revizorski sud ima ovlasti revizije, na temelju dokumenata i na terenu, svih korisnika bespovratnih sredstava, ugovaratelja i podugovaratelja koji su primili sredstva Unije iz Ureda europskog javnog tužitelja.

¹⁰ SL L 17, 6.10.1958., str. 385.

¹¹ SL L 136, 31.5.1999., str.1.

3. OLAF može provoditi istrage, uključujući terenske provjere i inspekcije, u skladu s odredbama i postupcima koji su propisani u Uredbi (EZ) br. 1073/1999 i Uredbi Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96¹² kako bi utvrdio postoje li nepravilnosti koje utječu na financijske interese Unije u vezi s rashodima koje financira Ured europskog javnog tužitelja.
4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama ili Interpolom, ugovori, sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava i odluke o dodjeli bespovratnih sredstava Ureda europskog javnog tužitelja sadržavaju odredbe kojima se Europskom revizorskom sudu i OLAF-u izričito daju ovlasti provedbe takvih revizija i istraga, u skladu s njihovim nadležnostima.

Članak 67.

Sigurnosna pravila o zaštiti povjerljivih podataka

Ured europskog javnog tužitelja primjenjuje sigurnosna načela sadržana u Pravilima Komisije o sigurnosti za zaštitu klasificiranih podataka Europske unije (EUCI) i osjetljivih neklasificiranih podataka, kako je propisano u prilogu Odluci Komisije 2001/844/EZ, EZUČ, Euratom¹³. To, između ostalog, obuhvaća odredbe o razmjeni, obradi i pohrani takvih podataka.

Članak 68.

Upravne istrage

Upravne aktivnosti Ureda europskog javnog tužitelja podložne su istragama Europskog ombudsmana u skladu s člankom 228. Ugovora.

Članak 69.

Opći režim odgovornosti

1. Na ugovornu odgovornost Ureda europskog javnog tužitelja primjenjuje se pravo koje se primjenjuje na predmetni ugovor.
2. Sud Europske unije nadležan je donositi presude u skladu s odredbom o arbitraži koja je sadržana u ugovoru koji je sklopio Ured europskog javnog tužitelja.
3. U slučaju odgovornosti koja nije ugovorna, Ured europskog javnog tužitelja mora, u skladu s općim načelima koja su zajednička zakonima država članica i neovisno o odgovornosti u skladu s člankom 47., ispraviti štetu koju je uzrokovao on ili njegovo osoblje prilikom izvršavanja svojih zadaća u mjeri u kojoj im se to može pripisati.
4. Stavak 3. primjenjuje se i na štetu koju su u svom radu uzrokovali delegirani europski tužitelji.
5. Sud Europske unije nadležan je za sporove u vezi s naknadom štete iz stavka 3.
6. Nacionalni sudovi država članica koji su nadležni za rješavanje sporova u vezi s odgovornošću Ureda europskog javnog tužitelja iz ovog članka utvrđuju se upućivanjem na Uredbu Vijeća (EZ) br. 44/2001¹⁴
7. Na osobnu odgovornost osoblja prema Uredu europskog javnog tužitelja primjenjuje se Pravilnik o osoblju i Uvjeti zaposlenja koji se na njih odnose.

¹² SL L 292, 15.11.1996., str.2.

¹³ SL L 317, 3.12.2001., str. 1.

¹⁴ SL L 12, 16.1.2001., str. 1. Uredba (EZ) 44/2001 zamjenjuje se Uredbom (EU) br. 1215/2012 od 10.1.2015.

Članak 70.
Izvjješćivanje

1. Ured europskog javnog tužitelja objavljuje godišnje izvješće o svom radu. On to izvješće dostavlja Europskom parlamentu i nacionalnim parlamentima te Vijeću i Komisiji.
2. Europski javni tužitelj nastupa jednom godišnje pred Europskim parlamentom i Vijećem kako bi izvijestio o radu Ureda europskog javnog tužitelja, uzimajući u obzir obvezu diskrecije i povjerljivosti. Na zahtjev nastupa i pred Komisijom.
3. Nacionalni parlamenti mogu pozvati europskog javnog tužitelja ili delegirane europske tužitelje da sudjeluju u razmjeni stajališta u odnosu na opće aktivnosti Ureda europskog javnog tužitelja.

POGLAVLJE X.
ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 71.
Prijelazne odredbe

1. Prije izvršavanja svojih zadaća, europski javni tužitelj poduzima sve potrebne mjere za osnivanje Ureda europskog javnog tužitelja.
2. Ne dovodeći u pitanje članak 9., prvo imenovanje dvaju zamjenika europskog javnog tužitelja, koji se biraju ždrijebom, vrši se na razdoblje od 6 godina.
3. Države članice nadležne su do trenutka kada je osnovan Ured europskog javnog tužitelja i kada je preuzeo svoje zadaće u skladu s člankom 75. stavkom 2. Ured europskog javnog tužitelja nadležan je za sva kaznena djela u njegovoj nadležnosti od tog datuma. Ured europskog javnog tužitelja može biti nadležan i za djela u njegovoj nadležnosti koja su počinjena prije tog datuma ako neko nadležno nacionalno tijelo već nije pokrenulo istragu ili progon.

Članak 72.
Administrativna pravila i programski dokumenti

Europski javni tužitelj:

- a) svake godine donosi programski dokument koji sadržava godišnji i višegodišnji program Ureda europskog javnog tužitelja;
- b) donosi strategiju borbe protiv prijevare koja je razmjerna rizicima od prijevare uzimajući u obzir troškove i koristi mjera koje će se provoditi;
- c) donosi pravila za sprječavanje sukoba interesa i njihovo rješavanje u odnosu na delegirane europske tužitelje;
- d) donosi pravila o položaju, kriterijima rada, pravima i obvezama zamjenika i delegiranih europskih tužitelja, te o rotaciji delegiranih europskih tužitelja u svrhe provedbe članka 7.;
- e) donosi pravila o postupanju s transakcijama izvršenima u skladu s člankom 29. i načinima izračuna novčane kazne;
- f) donosi pravila o načinima pružanja povratnih informacija osobama ili tijelima koja su dostavila informacije Uredu europskog javnog tužitelja;
- g) donosi podrobna pravila o primjeni Uredbe (EZ) br. 1049/2001 u svom radu;
- h) donosi provedbena pravila iz članka 24. stavka 8. Uredbe (EZ) br. 45/2001.

Članak 73.

Obavijesti

Svaka država članica imenuje tijela nadležna u svrhe članka 6. stavka 6., članka 13. stavka 3., članka 17. stavka 2. i članka 26. stavka 4. Informacije o imenovanim tijelima te sve naknade izmjene prijavljuju se istovremeno europskom javnom tužitelju, Vijeću i Komisiji.

Članak 74.

Odredba o reviziji

1. Nakasnije do [*pet godina od početka primjene ove Uredbe*] Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o ocjeni provedbe ove Uredbe, koje može biti popraćeno zakonodavnim prijedlozima. Izvješće sadržava njezine nalaze o izvedivosti i preporučljivosti proširenja nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja na druga kaznena djela u skladu s člankom 86. stavkom 4. Ugovora.
2. Komisija podnosi zakonodavne prijedloge Europskom parlamentu i Vijeću ako zaključi da su potrebna podrobnija pravila o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja, njegovim funkcijama ili postupku koji se primjenjuje na njegove aktivnosti. Ona može Europskom vijeću preporučiti proširenje nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja u skladu s člankom 86. stavkom 4. Ugovora.

Članak 75.

Stupanje na snagu

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Ured europskog javnog tužitelja preuzima istražne ovlasti i ovlasti kaznenog progona koje mu se dodjeljuju ovom Uredbom na dan koji će Komisija odrediti u svojoj odluci na prijedlog europskog javnog tužitelja nakon osnivanja Ureda europskog javnog tužitelja. Odluka Komisije objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće
Predsjednik

Prilog

Kategorije osobnih podataka

1.
 - a) prezime, djevojačko prezime, ime i aliasi ili pseudonimi;
 - b) datum i mjesto rođenja;
 - c) državljanstvo;
 - d) spol;
 - e) prebivalište, zanimanje i boravište predmetne osobe;
 - f) osobni identifikacijski broj, vozačke dozvole, identifikacijske isprave, podaci iz putovnice, carinski i porezni brojevi;
 - g) podaci o pravnim osobama ako uključuju podatke o osobama koje su identificirane ili se mogu identificirati i koje su predmet istrage ili kaznenog progona;
 - h) bankovni računi i računi u drugim financijskim institucijama;
 - i) opis i priroda navodnih kaznenih djela, datum kada su počinjena, kategorija kaznenih djela u kaznenom pravu i napredak istrage;
 - j) činjenice koje upućuju na međunarodnu dimenziju predmeta;
 - k) podaci o navodnom članstvu u zločinačkoj organizaciji;
 - l) telefonski brojevi, adrese elektroničke pošte, podaci o prometu i lokaciji, te povezani podaci koji su nužni za identifikaciju pretplatnika ili korisnika;
 - m) podaci o registraciji vozila;
 - n) profili DNK-a koji su utvrđeni iz nekodiranog dijela DNK-a, fotografije ili otisci prstiju;
2.
 - a) prezime, djevojačko prezime, ime i aliasi ili pseudonimi;
 - b) datum i mjesto rođenja;
 - c) državljanstvo;
 - d) spol;
 - e) prebivalište, zanimanje i boravište predmetne osobe;
 - f) opis i priroda kaznenih djela koja se na njih odnose, datum kada su počinjena, kategorija kaznenih djela u kaznenom pravu i napredak istrage.

ZAKONODAVNI FINACIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

Komisijin Prijedlog Uredbe Vijeća o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja

1.2. Odgovarajuće područje/područja politike u strukturi ABM/ABB

Područje politike: Pravosuđe

Aktivnost: naslov 33

1.3. Vrsta prijedloga/inicijative

X Prijedlog/inicijativa odnosi se na **ново djelovanje**

☐ Prijedlog/inicijativa odnosi se na **ново djelovanje nakon pilot-projekta/pripremnog djelovanja**

X Prijedlog/inicijativa odnosi se na **produženje postojećeg djelovanja**

☐ Prijedlog/inicijativa odnosi se na **djelovanje koje je preusmjereno na novo djelovanje**

1.4. Cilj/ciljevi

1.4.1. Višegodišnji strateški cilj/ciljevi Komisije na koje se odnosi prijedlog/inicijativa

Pridonijeti jačanju zaštite finansijskih interesa Unije i daljnjem razvoju područja pravosuđa te pojačati povjerenje poduzeća i građana EU-a u institucije Unije pritom poštujući temeljna prava sadržana u Povelji o temeljnim pravima Europske unije.

1.4.2. Posebni cilj/ciljevi i odgovarajuća aktivnost u okviru strukture ABM/ABB

Posebni cilj br. 2 Jačati pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima i tako doprinijeti stvaranju stvarnog Europskog područja pravde

(dio općeg Cilja br. 2: Jačati povjerenje u Europsko pravosudno područje)

Odgovarajuća aktivnost/aktivnosti u okviru strukture ABM/ABB

33 03: Pravosuđe u kaznenim i građanskim stvarima

1.4.3. Očekivani rezultat/rezultati i utjecaj

Navesti učinke koje bi prijedlog/inicijativa trebali imati na ciljane korisnike/skupine.

Očekuje se da će osnivanje Ureda europskog javnog tužitelja poboljšati zaštitu financijskih interesa Unije. Očekuje se da će osnivanje dovesti do povećanja broja kaznenih progona počinitelja kaznenih djela koja utječu na financijske interese što će dovesti do većeg broja osuđujućih presuda, većeg povrata nezakonito stečenih sredstava i većeg odvraćanja. Osim toga, njegova će neovisnost osigurati napredak istraga i kaznenog progona odgovarajućih kaznenih djela bez izravnog utjecaja nacionalnih tijela.

1.4.4. Pokazatelji rezultata i utjecaja

Navesti pokazatelje koji omogućuju praćenje provedbe prijedloga/inicijative.

Veći broj i postotak uspješnih kaznenih istraga i progona

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. Zahtjev/zahtjevi koje je potrebno kratkoročno ili dugoročno ispuniti

Budući da Unija i države članice imaju obvezu štititi proračun Unije, Unija u stvarnosti ima malu kontrolu nad rashodima država članica i gotovo nikakve ovlasti intervenirati u slučaju nezakonite zlouporabe sredstava EU-a. Velikom većinom proračuna EU-a upravljaju nacionalna tijela (primjerice kada dodjeljuju bespovratna sredstva u okviru javne nabave putem proračuna EU-a) a istrage i progon kaznenih djela protiv proračuna Unije u nadležnosti su država članica. Istrage prijave i drugih kaznenih djela protiv proračuna EU-a često sprječavaju **različito zakonodavstvo i neujednačena provedba** u državama članicama. Nacionalna pravosudna tijela, tužitelji i suci u državama članicama odlučuju u skladu s **prioritetima utvrđenima u nacionalnoj kaznenoj politici** i na temelju nacionalnih kaznenih nadležnosti i postupovnih pravila hoće li i, ako je tako, na koji način intervenirati da zaštite proračun Unije. Uslijed toga, **razina zaštite** financijskih interesa Unije **znatno se razlikuje od jedne do druge države članice**. Činjenica da se stopa uspješnih progona kaznenih djela protiv proračuna EU-a znatno razlikuje u cijeloj EU od jedne do druge države članice (od 19% do 91%¹⁵) pokazuje postojanje **praznina u postojećim mehanizmima zaštite** i zahtijeva korektivne mjere.

1.5.2. Dodana vrijednost sudjelovanja EU-a

Dodana vrijednost osnivanja Ureda europskog javnog tužitelja proizlazi uglavnom iz **većeg broja progona** kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije.

Stvaranjem Ureda europskog javnog tužitelja **poboljšalo bi se korištenje resursa i razmjena informacija** koji su nužni za uspješne istrage i kazneni progon odgovarajućih kaznenih djela. Time bi se, s druge strane, pojačale pravosudne reakcije na ta kaznena djela općenito i **povećao preventivni učinak (odvraćanje)** na potencijalne zločince. Ured europskog javnog tužitelja mogao bi okupiti resurse potrebne za istrage i kazneni progon u danoj situaciji i time povećati učinkovitost pravosuđa na europskoj i nacionalnoj razini.

Ured europskog javnog tužitelja usmjeravat će istrage i kazneni progon u državama članicama, osigurati **učinkovitu koordinaciju istraga i kaznenog progona i rješavati probleme vezane uz različite primjenjive pravne sustave**. Postojeći sustav u kojem su države članice same odgovorne za te istrage i kazneni progon, uz potporu Eurojusta i Europolu, nije dovoljno učinkovit za veliki broj odgovarajućih kaznenih djela i s njima povezane štete.

¹⁵ Godišnje izvješće Komisije o zaštiti financijskih interesa Europske unije – Borba protiv prijave; COM(2012) 408

Osiguravanje da se ograničena financijska sredstva Unije koriste u najboljem interesu građana EU-a i da su bolje zaštićena od prijevare neophodno je i zbog **legitimnosti rashoda** i osiguranja **povjerenja javnosti u Uniju**.

1.5.3. Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava

Na nacionalnoj razini često ne postoji dovoljno dobra razmjena informacija o sumnjama na kaznena djela koja se odnose na sredstva EU-a između tijela odgovornih za nadzor i kontrolu, onih koja se bave upravnim istragama i pravosudnih tijela. To je djelomično rezultat nedostataka u gore navedenom postupovnom okviru koji onemogućavaju učinkovite multidisciplinarne istrage koje uključuju pravosudna, upravna, carinska i porezna tijela u državama članicama. Agencije koje upravljaju sredstvima EU-a i koje kontroliraju njihove isplate ponekad se usredotočuju samo na to da vrate novac putem upravnih i građanskih postupaka čak i ako postoji veliki sumnja da je počinjeno kazneno djelo. To može dovesti do zanemarivanja kaznenih progona i s time i odvratanja i opće prevencije.

Učinkovite istrage i progon kaznenih djela protiv financijskih interesa EU-a onemogućava i činjenica da pravosudna tijela i tužitelji ne prenose uvijek informacije o kaznenim djelima svojim kolegama u drugim državama članicama ili Eurojustu odnosno Europolu.

Osim toga, tradicionalni načini međunarodne suradnje putem zahtjeva za uzajamnom pravnom pomoći (MLA) ili putem zajedničkih istražnih timova (JIT) često ne funkcioniraju dovoljno dobro da omoguće učinkovite istrage i progon tih kaznenih djela unatoč naporima europskih tijela kao što su Eurojust i Europol. Odgovori na MLA zahtjeve često su spori i policija i pravosudna tijela imaju praktičnih problema s kontaktiranjem i suradnjom s kolegama u inozemstvu zbog jezičnih problema i razlika u pravnim sustavima. U nekim državama, spora i neučinkovita međunarodna suradnja često je dovela do nemogućnosti kaznenog progona zbog isteka rokova zastare. Osim toga, predmeti koji utječu na financijske interese EU-a posebno su složeni.

U odnosu na **suradnju na razini EU-a**, prijavljena su različita iskustva vezano uz suradnju s Eurojustom i Europolom i između država članica i OLAF-a. Eurojust i Europol ne dobivaju uvijek informacije koje su im potrebne da pruže potporu državama članicama. OLAF pruža potporu državama članicama na temelju svoje mogućnosti da dodjeljuje specijaliziranu tehničku i operativnu pomoć u skladu s člankom 7. drugog Protokola uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica. Istovremeno, OLAF-ove istrage podliježu posebnim uvjetima, posebno kada se radi o prijenosu podataka nacionalnom sudstvu, uključujući primjenjiva pravila o zaštiti podataka. Iz tog razloga suradnja s OLAF-om isto se povremeno kritizira, posebno u odnosu na dugo vrijeme koje je ponekad potrebno OLAF-u da podijeli informacije s nacionalnim tužiteljima. Neke države članice ograničavaju suradnju s nepravosudnim tijelima kao što je OLAF zbog pravila sudske tajne.

OLAF-ovi godišnji statistički podaci pokazuju da se u vezi s **predmetima koji se prenose nacionalnim istražnim i sudskim tijelima ne provodi jednako učinkovit i djelotvoran kazneni progon diljem EU-a**. U svom jedanaestom operativnom izvješću OLAF je analizirao sudski postupak u vezi s predmetima nakon što ih je predao državama članicama u razdoblju od 12 godina i utvrdio je da postoje velike razlike između zemalja u odnosu na njihovu sposobnost da istrage i kazneni progon kaznenih djela vezanih uz proračun EU-a u razumnom roku dovedu do osuđujuće presude." Činjenica da je prosječna stopa progona ispod 50% pokazuje da postoje veliki problemi s ostvarivanjem cjelokupne učinkovitosti istraga i kaznenog progona u državama članicama.

1.5.4. Usklađenost i moguća sinergija s ostalim odgovarajućim instrumentima

Prijedlog Direktive o borbi protiv prijevара

Trenutno djelovanje Unije u vezi s zaštitom njezinih financijskih interesa uključuje upravne istrage, kontrole i reviziju te zakonodavne aktivnosti, uključujući Komisijin prijedlog Direktive o borbi protiv

prijevara protiv financijske interesa Unije putem kaznenog prava, ali ne bavi se nedostacima koji su utvrđeni u odnosu na istrage i progon kaznenih djela u vezi s zaštitom financijskih interesa EU-a.

Eurojust

Eurojust može samo koordinirati i poticati istrage i kazneni progon te pomagati u razmjeni informacija. Ako država članica odbije istražiti ili kazneno progoniti neki predmet, Eurojust ju ne može na to prisiliti. Nacionalni članovi Eurojusta često nemaju ovlasti osigurati učinkovit nastavak u državama članicama ili, ako i imaju, često se suzdržavaju koristiti ovlasti koje proizlaze iz nacionalnog prava - većina odluka o takvim pitanjima donosi se konsenzusom.

Prijedlog za osnivanje Ureda europskog javnog tužitelja popraćen je prijedlogom za reformu Eurojusta, kojom će on biti usklađen sa zajedničkim pristupom europskim agencijama koji su dogovorili Vijeće, Europski parlament i Komisija i kojom će se uspostaviti veza između Eurojusta i Ureda europskog javnog tužitelja. Ova reforma mogla bi dovesti do učinkovitije razmjene informacije i bolje suradnje između nacionalnih tijela.

Postoje, i uvijek će postojati, slučajevi kada će morati biti uključeni i Ured europskog javnog tužitelja i Eurojust, posebno slučajevi kada su osumnjičeni uključeni u kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije i druge vrste kaznenih djela. To znači da će postojati potreba za trajnom bliskom suradnjom. Kako bi se to osiguralo, u obje su Uredbe uključene odredbe kojima se propisuje da Ured europskog javnog tužitelja može tražiti da Eurojust, ili njegovi nacionalni članovi, interveniraju, koordiniraju ili na neki drugi način iskoriste svoje ovlasti u danom predmetu.

Osim toga, predviđeno je da će Eurojust pružati usluge praktične potpore, bez ikakvih troškova, Uredu europskog javnog tužitelja u administrativnim pitanjima, kao što su zaposlenici, financije i IT. Ovaj pristup donosi brojne sinergije. Jedan primjer takve sinergije je da će Ured europskog javnog tužitelja moći koristiti IT infrastrukturu Eurojusta, uključujući njegov sustav vođenja predmeta, privremene radne dosjee i indeks za vlastite predmete. Pojediniosti ovog rješenja bit će propisane u sporazumu između Ureda europskog javnog tužitelja i Eurojusta.

OLAF

OLAF trenutno provodi upravne istrage za zaštitu financijskih interesa EU-a. OLAF ima specijalizirano osoblje s velikim iskustvom u suradnji s nacionalnim tijelima kaznenog progona. Mnogi članovi osoblja OLAF-a imaju radno iskustvo u nacionalnim provedbenim ili sudskim tijelima (policija, carina i tužiteljstvo).

Dio OLAF-ovih sredstava stoga će se koristiti za osnivanje Ureda europskog javnog tužitelja, uzimajući u obzir njihovo iskustvo u provedbi upravnih istraga i cilj izbjegavanja udvostručavanja upravnih i kaznenih istraga. Drugi važan vid jest uporaba postojećih mreža koje je OLAF s vremenom razvio u području istraga prijevara.

I konačno, OLAF bi dao svoj doprinos osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja pružanjem potpore za forenzičke analize i tehničke i operativne potpore istragama i utvrđivanje dokaza u kaznenim predmetima koji utječu na financijske interese Unije.

Prijedlog izmjena Uredbe 1073/1999 o istragama koje provodi OLAF (**reforma OLAF-a**) u postupku je međuinstitucionalnih pregovora. Iako se ovim prijedlogom poboljšava razmjena informacija između OLAF-a i institucija, agencija i ureda EU-a (IBOA), te s državama članicama te se predviđa bolje upravljanje OLAF-om i niz postupovnih jamstava za osobe uključene u istrage, OLAF ne dobiva dodatne mogućnosti djelovanja, konkretno ovlasti provođenja istraga.

Europol

Europolova uloga ograničena je na pružanje informacija i podupiranje aktivnosti nacionalnih tijela za provedbu zakona. On ne može osigurati nastavak postupka u vezi sa svojim analizama u državama članicama niti usmjeravati nacionalne istrage. Europolove ovlasti ograničene su i UFEU-om. U skladu

s člankom 88. UFEU-a, Europol ne može neovisno istraživati kaznena djela a operativne radnje može provoditi u suradnji i uz pristanak nacionalnih tijela za provedbu zakona. Dok su funkcije pružanja potpore važne, one ne mogu zamijeniti ovlasti neovisne istrage kaznenih djela.

Komisija je u ožujku 2013. godine donijela **prijedlog Uredbe o Europolu** s naglaskom na usklađivanje Europolovih nadležnosti s UFEU-om i na to da ga učini središtem za razmjenu informacija dodjeljujući mu i nove odgovornosti osposobljavanja. Ne obuhvaća ovlasti policijske istrage i pravosudne ovlasti u području zaštite financijskih interesa EU-a.

1.6. Trajanje i financijski utjecaj

☐ Prijedlog/inicijativa **ograničenog trajanja**

- ☐ Prijedlog/inicijativa na snazi od [DD/MM]GGGG do [DD/MM]GGGG
- ☐ Financijski utjecaj od GGGG to GGGG

☒ Prijedlog/inicijativa **neograničenog trajanja**

- Provedba s razdobljem osnivanja od 2017 do 2023,
- nakon čega slijedi sveobuhvatno djelovanje.

1.7. Predviđena metoda/metode upravljanja

Izravno upravljanje od strane Komisije

- njezinih odjela, uključujući osoblje u delegacijama Unije;
- izvršnih agencija;

☐ **Podijeljeno upravljanje** s državama članicama

☒ **Neizravno upravljanje** prenošenjem provedbenih zadaća na:

- ☐ treće zemlje ili tijela koje su one odredile;
- ☐ međunarodne organizacije i njihove agencije (bit će navedene);
- ☐ EIB i Europski investicijski fond;
- ☒ tijela navedena u člancima 208. i 209. Financijske uredbe;
- ☐ javno-pravna tijela;
- ☐ tijela uređena privatnim pravom koja pružaju javne usluge u mjeri u kojoj ona daju odgovarajuća financijska jamstva;
- ☐ tijela uređena privatnim pravom države članice i kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i koja daju odgovarajuća financijska jamstva;
- ☐ osobe kojima je povjerena provedba određenih djelovanja u ZVSP-u u skladu s glavom V. UFEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnom aktu..
- *Ako je označeno više načina upravljanja, pojedinosti navesti u odjeljku „Napomene“.*

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja

Navesti učestalost i uvjete.

Ured europskog javnog tužitelja priprema godišnje izvješće o svojim aktivnostima. Europski javni tužitelj nastupa jednom godišnje pred Europskim parlamentom i Vijećem kako bi izvijestio o rezultatima i prioritetima istraga i kaznenog progona koje provodi Ured europskog javnog tužitelja, uzimajući u obzir obvezu diskrecije i povjerljivosti.

Europski javni tužitelj i delegirani europski tužitelji mogu biti pozvani dostaviti informacije i nacionalnim parlamentima.

Osim toga, u roku od pet godina od stupanja na snagu Uredbe o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja, Komisija procjenjuje provedbu te Uredbe, uključujući izvedivost i preporučljivost proširenja nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja na druga kaznena djela u skladu s člankom 86. stavkom 4. UFEU-a.

2.2. Sustav upravljanja i kontrole

2.2.1. Utvrđeni rizik/rizici

Istražne mjere i mjere kaznenog progona, uključujući provedbene ovlasti, osjetljive su aktivnosti koje djelomično utječu na ljudska prava i stoga mogu prouzročiti zahtjeve za naknadu štete.

Obrada osobnih podataka u istragama može isto biti razlogom zahtjeva za naknadom štete u slučaju nezakonite obrade.

2.2.2. Predviđena metoda/metode kontrole

U okviru **uobičajenog postupka davanja razrješnice**, Ured europskog javnog tužitelja ima obavezu, između ostalog:

- slati privremene financijske izvještaje računovodstvenom službeniku Komisije i Revizorskom sudu;
- slati završne financijske izvještaje Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu;
- dostavljati Europskom parlamentu, na njegov zahtjev, sve informacije koje su potrebne za nesmetanu primjenu postupka davanja razrješnice za predmetnu financijsku godinu.

Osim toga, u pogledu **borbe protiv prijevare i u vezi s revizijama koje provodi Revizorski sud**, nakon što počne djelovati:

- Ured europskog javnog tužitelja pristupa Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. o unutarnjim istragama Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) i donosi odgovarajuće odredbe koje se primjenjuju na sve zaposlenike Ureda na temelju predloška iz Priloga tome Sporazumu.
- Europski revizorski sud ima ovlasti revizije, na temelju dokumenata i na terenu, svih korisnika bespovratnih sredstava, izvoditelja i podizvoditelja koji su primili sredstva Unije iz Ureda europskog javnog tužitelja.
- OLAF može provoditi istrage, uključujući terenske provjere i inspekcije, u skladu s odredbama i postupcima koji su propisani u primjenjivim pravilima EU-a u cilju kako bi utvrdio postoje li nepravilnosti koje utječu na financijske interese Unije u vezi s bespovratnim sredstvima ili ugovorima koje financira Ured europskog javnog tužitelja.
- Sporazumi o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava i odluke o dodjeli bespovratnih sredstava Ureda europskog javnog tužitelja sadržavaju odredbe kojima se Europskom revizorskom sudu i OLAF-u izričito daju ovlasti provedbe takvih revizija i istraga, u skladu s njihovim nadležnostima.

2.3. Mjere za sprečavanje prijevare i nepravilnosti

Navesti postojeće ili predviđene mjere za sprečavanje i zaštitu od prijevare.

Donošenje strategije borbe protiv prijevare koja je razmjerna rizicima od prijevare uzimajući u obzir troškove i koristi mjera koje će se provoditi.

3. PROCIJENJENI FINACIJSKI UTJECAJ PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslov/naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunska linija/linije u okviru rashoda na koje se prijedlog/inicijativa odnosi

- Postojeće proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira:	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	Broj [Naslov.....]	Dif./nedif. ⁽¹⁶⁾	zemalja EFTA-e	zemalja kandidatkinja	trećih zemalja	u smislu članka 18. stavka 1. točke (aa) Financijske uredbe

- Zatražene nove proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira:	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	Broj [Naslov.....]	Dif./nedif.	zemalja EFTA-e	zemalja kandidatkinja	trećih zemalja	u smislu članka 18. stavka 1. točke (aa) Financijske uredbe
3	33.03.YY.YY UEJT	DIF.	NE	NE	NE	NE

3.2. Procijenjeni utjecaj na rashode

3.2.1. Sažetak procijenjenog utjecaja na rashode (u cijenama iz 2013.)

milijuna EUR (do tri decimalna mjesta)

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira:	Broj 3	Sigurnost i građanstvo
---	--------	------------------------

UEJT ¹⁷			2017.	2018.	2019.	2020.	UKUPNO
Glava 1. ¹⁸	Preuzete obveze	(1)	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471
	Plaćanja	(2)	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471
Glava 2. ¹⁹	Preuzete obveze	(1a)	0,099	0,194	0,293	0,487	1,073

¹⁶ Dif. = diferencirana odobrena sredstva /nedif. = nediferencirana odobrena sredstva

¹⁷ Izračunavaju se samo osoblje za istrage i kazneni progon i povezani troškovi. Strukture za administrativnu potporu osiguravat će EUROJUST na temelju načela nula troškova.

¹⁸ Predviđeno je postupno zapošljavanje (10 % 20 % - 30 % - 40 % - 50 % - 75 % - 100 %).

¹⁹ Očekuje se da će država članica domaćin osigurati zgradu i prvo opremanje zgrade sa svom uredskom, IT i sigurnosnom opremom. Tu su uključeni režijski troškovi i troškovi IKT-a po kvadratnom metru. Ako država članica domaćin to ne ponudi, glavu će biti potrebno revidirati.

	Plaćanja	(2a)	0,099	0,194	0,293	0,487	1,073
Glava 3. ²⁰	Preuzete obveze	(3a)	1,052	2,455	3,507	4,558	11,572
	Plaćanja	(3b)	1,052	2,455	3,507	4,558	11,572
UKUPNA odobrena sredstva za UEJT	Preuzete obveze	=1+1a +3a	2,544	6,793	10,695	16,084	36,116

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira:	5	„Administrativni rashodi”
--	----------	---------------------------

milijuna EUR (do tri decimalna mjesta)

		2017.	2018.	2019.	2020.	UKUPNO
Glavna uprava: JUST						
• Ljudski potencijali		0,170	0,170	0,170	0,170	0,680
• Ostali administrativni rashodi		0,050	0,050	0,050	0,050	0,200
UKUPNO GU JUST	Odobrena sredstva	0,220	0,220	0,220	0,220	0,880
• Ljudski potencijali		0,131	0,131	0,131	0,131	0,524
• Ostali administrativni rashodi		0,050	0,050	0,050	0,050	0,200
UKUPNO OLAF	Odobrena sredstva	0,181	0,181	0,181	0,181	0,724

UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira	(ukupne preuzete obveze = ukupna plaćanja)	0,401	0,401	0,401	0,401	1,604
--	--	-------	-------	-------	-------	--------------

milijuna EUR (do tri decimalna mjesta)

		2017.	2018.	2019.	2020.	UKUPNO
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1 do 5 višegodišnjeg financijskog okvira	Preuzete obveze	2,945	7,194	11,096	16,485	37,720
	Plaćanja	2,945	7,194	11,096	16,485	37,720

Smanjenja radi postizanja troškovne učinkovitosti u Naslovu višegodišnjeg financijskog okvira:	5	„Administrativni rashodi”
---	----------	---------------------------

²⁰ Ova se glava izračunava na temelju OLAF-ova iskustva u istragama. Uz to su uključeni troškovi za ugovore o uslugama s do 36 delegiranih europskih tužitelja u EPRV-u na 80% procijenjene plaće AD 10. Stopa rasta za njih iznosi 50 % - 75 % - 100 %.

Smanjenje u Naslovu 5 (OLAF)			2017.	2018.	2019.	2020.	UKUPNO
Glava 1. ²¹	Preuzete obveze	(1)	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471
	Plaćanja	(2)	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471
Glava 2. ²²	Preuzete obveze	(1a)	-0,099	-0,194	-0,293	-0,487	-1,073
	Plaćanja	(2a)	-0,099	-0,194	-0,293	-0,487	-1,073
Glava 3. ²³	Preuzete obveze	(3a)	-0,350	-1,051	-1,401	-1,750	-4,552
	Plaćanja	(3b)	-0,350	-1,051	-1,401	-1,750	-4,552
UKUPNA smanjenja u Naslovu 5		=1+1a +3a	-1,842	-5,389	-8,589	-13,276	-29,096

Tijekom početnog razdoblja povećanje dodijeljenih sredstava ili ekvivalenta punog radnog vremena (EPRV) u UEJT-a nadoknađuje se odgovarajućim smanjenjem OLAF-ovih sredstava u istom iznosu dodijeljenih sredstava ili EPRV-a.

Razlika tj. troškovi u vezi s ugovorom o uslugama EDP-ova (glava 3)

			2017.	2018.	2019.	2020.	UKUPNO
	Preuzete obveze	(1)	0,702	1,404	2,106	2,880	7,020
	Plaćanja	(2)	0,702	1,404	2,106	2,880	7,020

To su izračunati troškovi 9,18,27 i 36 EDP-ova u EPRV-u.

Ti se troškovi moraju pokriti maržom iz glave 3 ili smanjenjima u drugim agencijama.

3.2.2. Procijenjeni učinak na odobrena sredstva [za tijelo]

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nije potrebno korištenje odobrenih sredstava za poslovanje
- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebno je korištenje odobrenih sredstava za poslovanje, kako je objašnjeno u nastavku:
- Odobrena sredstva za preuzete obveze u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta) u cijenama za 2013

Navesti ciljeve i rezultate			2017.	2018.	2019.	2020.	UKUPNO
	REALIZACIJE (rezultati)						

²¹ Predviđeno je postupno zapošljavanje (10 % 20 % - 30 % - 40 %- 50 % - 75 %- 100 %).

²² Očekuje se da će država članica domaćin osigurati zgradu i prvo opremanje zgrade sa svom uredskom, IT i sigurnosnom opremom. Tu su uključeni režijski troškovi i troškovi IKT-a po kvadratnom metru. Ako država članica domaćin to ne ponudi, glavu će biti potrebno revidirati.

²³ Ova se glava izračunava na temelju OLAF-ova iskustva u istragama. Uz to su uključeni troškovi za ugovore o uslugama s do 36 delegiranih europskih tužitelja u EPRV-u na 80% procijenjene plaće AD 10. Stopa rasta za njih iznosi 50 % - 75 % - 100 %. Budući da će EDP-ove predlagati države članice, postoji vjerojatnost da ta stopa rasta neće biti ostvarena.

	Vrsta	Prosječni trošak	Broj ²⁴	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Ukupno	Ukupni trošak
POSEBNI CILJ BR. 1 Zaštita financijskih interesa istrage												
- Realizacija	predm	0,008	184	1,526	491	4,076	773	6,417	1163	9,650		21.669
Međuzbroj za posebni cilj br. 1				1,526		4,076		6,417		9,650		21,669
POSEBNI CILJ BR. 2 Zaštita financijskih interesa kazneni progon												
- Realizacija	predmeti	0,0083	92	0,763	246	2,038	387	3,208	581	4,825		10.834
Međuzbroj za posebni cilj br. 2				0.763		2,038		3,208		4,825		10,834
POSEBNI CILJ BR. 3 Suradnja s drugima												
- Realizacija		0,008	31	0,254	82	0,679	129	1,069	194	1,608		3.610
Međuzbroj za posebni cilj br. 3				0,254		0,679		1,069		1,608		3,610
UKUPNI TROŠAKI				2,543		6,793		10,694		16,083		36,113²⁵

3.2.3. Procijenjeni učinak na ljudske resurse UEJT-a

3.2.3.1. Sažetak

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nije potrebno korištenje administrativnih odobrenih sredstava
- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebno je korištenje administrativnih odobrenih sredstava, kako je objašnjeno u nastavku:

Ljudski potencijali	2017.	2018.	2019.	2020.
Plan radnih mjesta (po glavi)	18	36	54	90
- Od čega AD	12	24	36	60
- Od čega AST	6	12	18	30
Vanjsko osoblje (EPRV)	6	11	17	28
- Od čega ugovorno osoblje	5	9	14	23
- Od čega upućeni nacionalni stručnjaci (UNS)	1	2	3	5
Ukupno osoblje	24	47	71	118

²⁴ Broj predmeta temelji se na pretpostavkama koje su analizirane u Procjeni učinka koja je priložena nacrtu prijedloga.

²⁵ Razlika u ukupnim troškovima od 36,116 milijuna EUR navedena u odjeljku 3.2.1 rezultat je pravila zaokruživanja.

milijuna EUR (do tri decimalna mjesta)

Rashodi za osoblje	2017.	2018.	2019.	2020.	Ukupno
Plan radnih mjesta	1,179	3,537	5,895	9,432	20,043
- Od čega AD	0,786	2,358	3,930	6,288	13,362
- Od čega AST	0,393	1,179	1,965	3,144	6,681
Vanjsko osoblje	0,214	0,607	1,000	1,607	3,428
- Od čega ugovorno osoblje	0,175	0,490	0,805	1,295	2,765
- Od čega upućeni nacionalni stručnjaci (UNS)	0,039	0,117	0,195	0,312	663
Ukupno rashodi za osoblje	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471

Procijenjeni zahtjevi za ljudske potencijale za matičnu GU

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nije potrebno korištenje ljudskih potencijala.
- ☒ X Za prijedlog/inicijativu potrebno je korištenje ljudskih potencijala, kako je objašnjeno u nastavku:

Procjena se izražava u cijelim brojevima (ili najviše s jednim decimalnim mjestom)

	2017.	2018.	2019.	2020.
• Plan radnih mjesta (dužnosnici i privremeno osoblje)				
33 01 01 01 Osoblje JUST	1.3	1.3	1.3	1.3
24 01 07 00 01 01 Osoblje OLAF	1	1	1	1
XX 01 01 02 (delegacije)				
XX 01 05 01 (neizravna istraživanja)				
10 01 05 01 (izravna istraživanja)				
• Vanjsko osoblje (u ekvivalentu punog radnog vremena: EPRV)				
XX 01 02 01 (UD, UNS, UO iz „opće omotnice”)				
XX 01 02 02 (UD, LD, UNS, UO i JED u delegacijama)				
XX 01 04 yy	- u sjedištima			
	- u delegacijama			
XX 01 05 02 (UD, UNS, UO neizravna istraživanja)				
10 01 05 02 (UD, UNS, UO, – izravna istraživanja)				
Ostale proračunske linije (navesti)				
UKUPNO	2.3	2.3	2.3	2.3

XX XX je područje politike ili proračunska linija na koju se odnosi.

Potrebe za ljudskim potencijalima ispunit će se angažiranjem osoblja Glavne uprave kojemu je već povjereno upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar Glavne uprave te, po potrebi, iz bilo kojih dodatnih sredstava koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

Dužnosnici i privremeno osoblje	Praćenje provedbe politike i savjeti UEJT-u, proračunski i financijski savjeti UEJT-u i stvarna plaćanja subvencija, razrješenica, postupci izrade nacrtu proračuna
Vanjsko osoblje	Nije primjenjivo

Opis izračuna troška za EPRV treba biti uključen u Prilog, odjeljak 3.

Tijekom početnog razdoblja povećanje dodijeljenih sredstava ili ekvivalenta punog radnog vremena (EPRV) u UEJT-a nadoknađuje se odgovarajućim smanjenjem OLAF-ovih sredstava u istom iznosu dodijeljenih sredstava ili EPRV-a.

Smanjenja ljudskih potencijala u OLAF-u	2017.	2018.	2019.	2020.
Plan radnih mjesta (po glavi)	-18	-36	-54	-90
- Od čega AD	-12	-24	-36	-60
- Od čega AST	-6	-12	-18	-30
Vanjsko osoblje (EPRV)	-6	-11	-17	-28
- Od čega ugovorni djelatnici	-5	-9	-14	-23
- Od čega upućeni nacionalni stručnjaci (UNS)	-1	-2	-3	-5
Ukupno osoblje	-24	-47	-71	-118

milijuna EUR (do tri decimalna mjesta) u cijenama iz 2013.

Smanjenje rashoda za osoblje u vezi s OLAF-om	2017.	2018.	2019.	2020.	UKUPNO
Plan radnih mjesta	-1,179	-3,537	-5,895	-9,432	-20,043
- Od čega AD	-0,786	-2,358	-3,930	-6,288	-13,362
- Od čega AD	-0,393	-1,179	-1,965	-3,144	-6,681
- Od čega AST	-0,214	-0,607	-1,000	-1,607	-3,428
Vanjsko osoblje (EPRV)	-0,175	-0,490	-0,805	-1,295	-2,765
- Od čega ugovorni djelatnici	-0,039	-0,117	-0,195	-0,312	-663
- Od čega upućeni nacionalni stručnjaci (UNS)	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471
Ukupni rashodi za osoblje					
24,0107					

3.2.4. Usklađenost s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom

- ☒ Prijedlog/inicijativa u skladu je s postojećim višegodišnjim financijskim okvirom.
- ☐ Prijedlog/inicijativa uključuje reprogramiranje odgovarajućeg naslova višegodišnjeg financijskog okvira.

- ☐ Za prijedlog/inicijativu potrebna je primjena instrumenta za financijsku fleksibilnost ili revizija višegodišnjeg financijskog okvira.

Naslov 5 trebao bi se smanjiti kako bi se odrazilo smanjenje OLAF-ova plana radnih mjesta.

3.2.5. Doprinost trećih strana

- ☒ Prijedlogom/inicijativom ne predviđa se sufinanciranje od trećih strana.
- ☐ Prijedlogom/inicijativom predviđa se sufinanciranje prema sljedećoj procjeni:

Odobrena sredstva za preuzete obveze u milijunima EUR (do tri decimalna mjesta)

	Godina 2017.	Godina 2018.	Godina 2019.	Godina 2020.	Ukupno
Navedi tijelo koje sudjeluje u financiranju					
UKUPNA sredstva sufinanciranja					

3.3.

Procijenjeni utjecaj na prihode

- ☐ Prijedlog/inicijativa nema financijski utjecaj na prihode.
- ☒ Prijedlog/inicijativa ima sljedeći financijski utjecaj:
 - ☐ na vlastita sredstva
 - X na razne prihode

milijuna EUR (do 3 decimalna mjesta)
)

Proračunska linija u okviru prihoda	Odobrena sredstva dostupna za tekuću proračunsku godinu	Uticaj prijedloga/inicijative			
		2017.	2018.	2019.	2020.
Članak XX.		pm	pm	pm	pm

Za razne namjenske prihode navesti odgovarajuću proračunsku liniju/linije u okviru rashoda.

[...]

Navedi metodu izračunavanja utjecaja na prihode.

Prihodi će se sastojati od tzv. „transakcijskih naknada” koje bi se trebale plaćati izravno u proračun EU-a. U ovom trenutku nije moguće pouzdano navesti iznose.